

สำเนาฉบับ

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๘/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ ม. ๒๘๘/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายสุวรรณ ประทีป ณ ถลาง ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๒
คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๐๑๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดี นายนิวัตร จารุวาระกุล และนายอน ศิริธนากิจ ถูกกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ นายนิวัตรเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ และนายอนเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นักวิชาการพัสดุ ๖ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ คณะสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อำนวยชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

/ในการ...

ในการประกวดราคาดังกล่าว แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนว่า การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้ดำเนินการประกวดราคาต่อไปทั้งที่มีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียวและเสนอครุภัณฑ์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา โดยไม่เสนอให้ยกเลิกการประกวดราคา เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง การกระทำของผู้ฟ้องคดี นายนิวัตร และนายออน มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ กระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี นายนิวัตร และนายออน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๑๖/๑๐๐๒๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชา ดำเนินการพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดี ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๒ ประกอบมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองโทษทางวินัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๓๘/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองโทษทางวินัย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ได้พิจารณากรณีดังกล่าวในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ แล้วเห็นว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการโดยไม่อาจลดโทษเป็นปลดออกได้ เนื่องจากประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้กำหนดมาตรฐานโทษไว้สำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุจริตต่อหน้าที่ อีกทั้งมติคณะรัฐมนตรี

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้กำหนดแนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ว่า ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยไม่อาจนำเหตุอันควรปรานีอื่นใดมาเป็นการลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการได้ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๕ และข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ ซึ่งเป็นคำสั่งพิพาทในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์คำสั่งพิพาท ต่อมา เลขาธิการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๓.๒๑/๑๒๓๑๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี และเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ พนักงานอัยการได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดชัยบุรี คดีอาญา ตามมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกกล่าวหาทุกคนมิได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ จึงไม่มีการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และมีได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ทั้งไม่ได้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงแต่ประการใด การชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งลงโทษทางวินัยโดยถือเอาสำนวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำในมูลความผิดเดียวกันกับที่ผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัยแล้ว กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดี นายนิวัตร และนายออน ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา กรณีการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อากาศชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี มีหน้าที่ตามข้อ ๕๐ (๑) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคาแล้ว เห็นว่า มีผู้เสนอราคาที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือก จำนวน ๑ ราย คือ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด และได้มีประกาศ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการเปิดซองประกวดราคา เรื่อง การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคาหรือผู้เสนองาน ที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑) ที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือก ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๔ ประกาศให้ทราบโดยทั่วกันแล้ว จากนั้นได้ร่วมกันพิจารณาคุณสมบัติทางเทคนิค และเห็นว่า การเสนอราคามีรายละเอียดแตกต่างไปจากเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา ในเรื่องหน่วยความจำ cache ทำให้หน่วยประมวลผลกลางที่เสนอมีคุณสมบัติสูงกว่า ในรายละเอียดประกาศการจัดซื้อที่กำหนดไว้ ตามหนังสือรับรอง ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ของบริษัท อินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตัวแทนผู้ผลิตหน่วยประมวลผลกลาง ที่แจ้งว่า “เป็นการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตจากเดิมซึ่งใช้ Cache Level ๒ ขนาด ๕๑๒ KB มาเป็น ๒๕๖ KB และเปลี่ยนเทคโนโลยีจากเดิมเทคโนโลยี ๐.๒๕ ไมครอน มาเป็นเทคโนโลยี ๐.๑๘ ไมครอน ซึ่งการรวมเอา Cache Level ๒ ไว้บนตัวประมวลผลกลาง ทำให้ความเร็ว ในการใช้งานของ Cache Level ๒ ขนาด ๕๑๒ KB และ ๒๕๖ KB ไม่แตกต่างกัน และ Cache Level ๒ ๒๕๖ KB มีประสิทธิภาพการทำงานดีกว่า ๕๑๒ KB เนื่องจากมีความเร็วมากกว่าจำนวน ๔ เท่า ของ Cache Level ๒ ๕๑๒ KB” จึงถือว่าผู้เสนอราคาได้เสนอราคาถูกต้องตามข้อกำหนด ฉะนั้นแม้ว่าจะมีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียว แต่มีเหตุสมควรให้ดำเนินการต่อไปได้ ตามข้อ ๕๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่ต้องยกเลิกการประกวดราคา เพราะหากดำเนินการล่าช้า ราคาครุภัณฑ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคตจะทำให้ได้ครุภัณฑ์ ไม่ทันหรือเพียงพอสำหรับใช้ในการสอน ส่งผลกระทบกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิตซึ่งต้องมีสภาวิชาชีพตรวจรับรอง หากไม่สามารถจัดหาครุภัณฑ์ได้ จะกระทบกับการเรียนการสอน เพราะคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เพิ่งย้ายสถานที่จัดการเรียน การสอนไปอยู่ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลคลองหก ในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ (เดิมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์อาศัยสถานที่จัดการเรียนการสอนที่วิทยาเขตอุเทนถวาย สามารถใช้ครุภัณฑ์ร่วมกับวิทยาเขตอุเทนถวายได้) มีการรับนักศึกษาเพิ่มทั้งหลักสูตรปกติ ในภาควิชาสถาปัตยกรรมภายในและการจัดการก่อสร้าง ทั้งยังเพิ่มการรับนักศึกษาหลักสูตร ต่อเนื่อง ๓ ปี ภาคพิเศษและภาคสมทบ แต่ยังไม่มีการรับนักศึกษาหลักสูตรในการเรียนการสอน และต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะสูงเพราะลักษณะงานสามมิติต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อการประมวลผลระดับสูง ทำให้ไม่สามารถยืมใช้ครุภัณฑ์ของสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ไปก่อนได้ อีกทั้งการจัดซื้อครั้งนี้กระทำในช่วงปลายปีงบประมาณ หากยกเลิกการประกวดราคา จะทำให้การดำเนินการประกวดราคาใหม่ไม่ทันกับระยะเวลาปีงบประมาณที่จะสิ้นสุดลง เป็นเหตุให้เงินงบประมาณต้องถูกพับไป อีกทั้งในขณะนั้น ทางสถาบันไม่มีนโยบายให้ดำเนินการ โดยวิธีพิเศษ และหากเลยปีงบประมาณไปแล้วยังไม่ได้คู่สัญญา ก็จะไม่สามารถกันเงินเหลือในปีได้ อันจะเกิดความเสียหายในการดำเนินการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก คณะกรรมการพิจารณา ผลการประกวดราคาจึงได้เสนอให้มีการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบ

/สถาปัตยกรรม...

สถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ตามข้อ ๕๐ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว แต่ราคาเสนอขายของผู้เสนอราคาสูงกว่าวงเงินที่จะซื้อ จึงได้ดำเนินการตามข้อ ๔๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเดียวกัน โดยได้เรียกผู้เสนอราคามาต่อรองราคา แต่ผู้เสนอราคายืนยันราคาเดิมตามหนังสือ ที่ ซีที ๑๗๙/๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๔ และได้ขอให้เสนอราคาใหม่ แต่ผู้เสนอราคาไม่ยอมเสนอใหม่ จึงได้พิจารณาร่วมกันตาม ข้อ ๔๓ (๓) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วเห็นว่า หากยกเลิกก็จะทำให้เสียหายต่อราชการเป็นอย่างมาก หรือหากเสนอเพิ่มวงเงินเพื่อให้จัดซื้อได้ก็ไม่มีแหล่งงบประมาณเพียงพอเพื่อให้สามารถดำเนินการจัดซื้อให้ได้ตามวงเงินงบประมาณ ควรพิจารณาตัดลดจำนวนครุภัณฑ์บางรายการลงเพื่อให้สามารถจัดซื้อได้ในราคาไม่เกินงบประมาณ จากนั้นได้ประชุมร่วมกับตัวแทนของบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ซึ่งบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ได้เสนอให้ลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด จำนวนเงิน ๔๑๕,๐๐๐ บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒๙,๐๕๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงิน ๔๔๔,๐๕๐ บาท และลดราคาของอีก ๑๒๐,๒๖๑ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว) รวมราคาที่ลดลงทั้งสิ้น ๕๖๔,๓๑๑ บาท คงเหลือราคารวม ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือรับรองของบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ที่ ซีที ๑๗๙/๔๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นวิธีที่สามารถยอมรับได้ เนื่องจากครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และครุภัณฑ์อื่นครบตามรายการที่กำหนด เพียงแต่ลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งเพียงพอในการใช้สอน ไม่กระทบต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการสอนจะใช้คอมพิวเตอร์ ๑ เครื่อง ต่อนักศึกษา ๒ คน และการสอนภาคปฏิบัติจะแบ่งนักศึกษา ๑ ห้อง ประมาณ ๓๐ คน เป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละประมาณ ๑๕ คน อีกทั้งในทางปฏิบัติหากนักศึกษามีจำนวนมากกว่า ๓๐ คน ก็สามารถลงโปรแกรมใช้เพิ่มเติมในเครื่องที่เหลือไปก่อนได้ เนื่องจากโปรแกรมมีระยะเวลาให้สามารถทดลองใช้ได้ครั้งละ ๓๐ วัน และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ให้สิทธิการดำเนินการในห้องเรียน โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ เสนอรายงานผลการพิจารณาต่ออธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ ท้ายหนังสือฝ่ายพัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ ศธ ๑๐๒๒/๔๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔ อนุมัติการจัดซื้อชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ห้อง งบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท และแต่งตั้งกรรมการตรวจรับพัสดุ จากนั้น อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ตกลงทำสัญญาจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าวกับบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ทั้งนี้ ตามสัญญา เลขที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ จากข้อเท็จจริงข้างต้นเห็นได้ว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามลำดับทุกขั้นตอน และได้เสนอความจริงโดยสุจริตเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และเพื่อมิให้เกิดความเสียหายกับ

/การเรียน...

การเรียนการสอนของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ อีกทั้ง คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ไม่ได้มีการได้รับผลประโยชน์หรือกระทำให้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ในขั้นตอนใด ทั้งก่อนการประกวดราคา ระหว่างการประกวดราคา และหลังจากประกวดราคา กรณีจึงไม่เข้า องค์ประกอบการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามนัยคำพิพากษา ของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๓/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๑๐๕๑/๒๕๕๕ ที่ได้วินิจฉัยองค์ประกอบของการกระทำดังกล่าวไว้ นอกจากนี้ เลขธิการคณะกรรมการ การอุดมศึกษาได้เคยมีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ ๑๗๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แจ้งผลการพิจารณารายงานการตรวจสอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบ ออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามสัญญา เลขที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ จำนวนเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ว่ามิได้ปฏิบัติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจาก ปรับลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงเพื่อให้สามารถจัดซื้อได้ตามวงเงินงบประมาณ ที่ได้รับอนุมัติอันเป็นการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา ภายหลังจากที่ได้ประกวดราคาแล้วโดยมิได้ยกเลิกการประกวดราคา และการที่มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทำสัญญาซื้อขายครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ กับบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ตามรายการที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหายต้องซื้อครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ในราคาสูงกว่าที่ควรจะซื้อ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือ สำนักนิติการ ด่วนที่สุด ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๒.๘)/๑๓๓๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ เสนอรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อเลขธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าคณะกรรมการ พิจารณาผลการประกวดราคา อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและผู้ที่เกี่ยวข้องมิได้ปฏิบัติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด แต่ก็มีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการและไม่ปรากฏว่าการกระทำดังกล่าวส่อไปในทาง ทุจริตแต่ประการใด อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ที่ ๐๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดี นายอน และนายนิวัตร กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่องเปลี่ยนแปลงรายละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา ภายหลังจากที่ได้ประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้ว ทำให้ผู้เสนอราคาต้องคำนวณราคาใหม่ ถือเป็นปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๓(๓) และข้อ ๕๐ คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า การกระทำของคณะกรรมการพิจารณา ผลการประกวดราคามีได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

/และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด แต่ก็มีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการ จึงมีความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่การกระทำดังกล่าวมิได้ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และไม่มีพยานหลักฐานใดนำสืบได้ว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้กระทำไปโดยเจตนาทุจริต เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่เนื่องจากบุคคลทั้งสามกระทำผิดวินัยครั้งแรก ประกอบกับได้ให้ข้อมูลความรู้แก่คณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน จึงมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ เห็นควรว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งได้มีการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยการทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว และแม้ว่าการลงโทษครั้งหลังจะเกิดจากการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่การลงโทษทางวินัยอีกครั้งโดยออกคำสั่งลงโทษซ้ำในมูลเหตุเดียวกัน ถือว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๗/๒๕๕๗ นอกจากนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๓๗/๒๕๕๘ โดยวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ส่วนความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่น จึงไม่ผูกพันหน่วยงานต้นสังกัดที่เป็นผู้บังคับบัญชา และหน่วยงานต้นสังกัดจะถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายข้าราชการพลเรือนไม่ได้ หน่วยงานต้นสังกัดต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหา และมีโอกาสชี้แจงนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ฉะนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะมิใช่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นการชี้มูลโดยไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวน เพราะรายละเอียดการไต่สวนไม่มีส่วนใดที่ปรากฏข้อความว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ จึงไม่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่อย่างใด ดังนั้น แม้สำนวนการไต่สวนและการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเป็นสำนวนการสอบสวนวินัย ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ตาม แต่คำชี้มูลที่ขัดกับข้อเท็จจริงและไม่มีอำนาจ

/ยอมเป็น...

ยอมเป็นประเด็นที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนต้องนำมาพิจารณาประกอบดุลพินิจ การส่งลงโทษที่เหมาะสมด้วย นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๔ ก่อนที่ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับโทษทางวินัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ อีกทั้ง มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดโทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก ซึ่งเป็นสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่จะได้รับการพิจารณาโทษสถานใดสถานหนึ่ง และผู้บังคับบัญชาก็อาจใช้ดุลพินิจในการลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชา ในสถานใดก็ได้ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงแห่งการกระทำ หรือเหตุอื่น หรือมีเหตุควรปรานีลดโทษลงก็ได้ ประกอบกับมาตรา ๓๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นการยืนยันว่าความผิดโดยทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิใช้ดุลพินิจลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชา ในโทษปลดออกหรือไล่ออกสถานใดสถานหนึ่งก็ได้ ดังนั้น ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ข้อ ๓ ที่กำหนดกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษไล่ออกเพียงสถานเดียว จึงไม่ชอบ ขัดแย้งกับสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่มีมูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดีซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่ชี้มูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม พร้อมทั้ง

/ให้ได้รับ...

ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่พึงได้รับในช่วงเวลาดังกล่าวนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

๓. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า มูลคดีนี้สืบเนื่องจากส่วนปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหนังสือที่ ตช. ๐๐๒๑.(๑๐)/๑๗๗๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.) กรณีได้รับคำกล่าวโทษของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีและพวกซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๑ ชุด เป็นเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้เสนอราคาเสนอคุณลักษณะครุภัณฑ์ไม่ตรงตามรูปแบบที่ประกาศไว้ในการประกวดราคา และขอลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้รับเรื่องไว้ดำเนินการตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และจากการแสวงหาข้อเท็จจริงปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าข้อกล่าวหาไม่มูล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๖๕๕ - ๒๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ มีมติมอบหมายพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และได้มีคำสั่งลับ ที่ ๕๐๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง องค์คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๐๘๗๑ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวแต่ไม่ได้คัดค้านองค์คณะพนักงานไต่สวน องค์คณะพนักงานไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาทั้งหมดแล้ว เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการอันมีมูลเป็นความผิด จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดและสิทธิในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจข้อกล่าวหาและทราบสิทธิในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว และได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมรับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา จากนั้น องค์คณะพนักงานไต่สวนได้เสนอสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาและมีมติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม

๒๕๕๙...

๒๕๕๙ ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕ วรรคสอง และมี มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และมีหนังสือแจ้งให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดี อันเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนที่กฎหมายและระเบียบกำหนดทุกประการแล้ว และการวินิจฉัยข้อเท็จจริงเป็นไปตาม พยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวน มติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ คำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและ ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ไม่มีอำนาจ ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในความผิดทางวินัยฐานอื่น นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยตามมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏจากการไต่สวนว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมกระทำความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงตกเป็น ผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดที่กระทำความผิด ทางวินัยตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย

ให้ดำเนินการ...

ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวได้แยกกระบวนการดำเนินการทางวินัย และทางอาญาแยกต่างหากจากกัน โดยมีได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญาก่อนแล้ว จึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้ง ตามมาตรา ๙๑ (๑) ก็มีได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น เนื่องจากหากความผิดที่ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัย ซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอำนาจดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่พิจารณาได้ความ ตามนัยคำพิพากษา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม. ๖/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจฟ้องข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนมาวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติม หรือไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีคำวินิจฉัย เรื่องเสรีจที ๑๕๘/๒๕๕๑ ว่า มูลความผิดทางวินัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น นอกจากนี้ มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า “ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย...” อันแสดงให้เห็นว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า แม้การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่หากปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัยฐานอื่นอันเป็นผลจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัย ในฐานความผิดอื่นได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจวินิจฉัยข้อเท็จจริงและมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต้องฟังเป็นที่ยุติ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ บัญญัติไว้โดยครบถ้วนแล้ว อนึ่ง กรณีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ นั้น ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๘/๒๕๕๓ โดยได้วินิจฉัยว่าคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ได้วินิจฉัยประเด็นแห่งคดีในเรื่องอำนาจของผู้ร้อง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ว่ามีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น จึงเห็นว่าคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว กระทบต่อผู้ร้องโดยผู้ร้องไม่ได้เข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีแต่อย่างใด ผู้ร้องเป็นบุคคลภายนอกคดีที่มีส่วนได้เสียแต่มีได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาดังกล่าว ซึ่งอาจไม่เป็นธรรมกับผู้ร้อง ตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ทราบเหตุแห่งคดีนี้แต่อย่างใด ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งรับคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่ ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง ดังนั้น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ จึงไม่มีผลตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างและไม่อาจรับฟังมาตัดอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ประกอบกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวผูกพันเฉพาะผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนั้น ซึ่งเป็นคู่ความในกระบวนการพิจารณาของศาลที่พิพากษาเท่านั้น ข้ออ้างในข้อนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ อีกทั้ง ประเด็นนี้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ พ. ๑/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ และคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๔/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๐๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งพิพากษาโดยมิได้มีการหยิบยกอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่ามีอำนาจชี้มูลความผิดเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ทั้งยังได้วินิจฉัยว่าคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาที่ลงโทษตามมติชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ จึงไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่สามารถนำมาเทียบเคียงตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างได้ เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดต่อกฎหมายทั้งความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัย ทั้งข้อเท็จจริงในคดีเกี่ยวพันไปถึงบทบัญญัติความผิดอื่นที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำจากการกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงก็ชอบที่จะดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามข้อเท็จจริงนั้นได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงชอบด้วยกฎหมาย และมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

/กรณีที...

กรณีและผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีที่จะถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายข้าราชการพลเรือนได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหา มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ ได้บัญญัติโดยชัดแจ้งว่า ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงาน เอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่เพียงพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจนำขั้นตอนการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชาในลักษณะปกติทั่วไปมาใช้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งหนึ่งได้แต่อย่างใด

กรณีและผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การลงโทษทางวินัยซ้ำในกรณีเดียวกันไม่สามารถทำได้ตามหลักกฎหมายทั่วไป ดังนั้น คำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการอันเป็นคำสั่งที่ลงโทษซ้ำอีกครั้งหนึ่งสำหรับการกระทำความผิดทางวินัยเรื่องเดียวกันจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจใช้ดุลพินิจลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ ๒ กรณี คือ ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ลงโทษตักเตือนผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้องตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอาจถูกเพิกถอนได้ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ลับ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ให้ตรงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๗/๒๕๕๗ ประกอบกับหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ลงโทษตักเตือนผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติราชการในการบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งถือเป็นคนละส่วนกับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ ที่ได้มีการดำเนินการทางอาญาควบคู่ไปกับการดำเนินการทางวินัย และถึงแม้ว่าผลการสอบสวนของหน่วยงานต้นสังกัด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีจะได้กระทำความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและได้รับโทษทางวินัยมาแล้วก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่สามารถนำผลการสอบสวนดังกล่าวมาใช้ยื่นหรือลบล้างผลการไต่สวนข้อเท็จจริง และมีมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ เพราะเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย โดยเฉพาะการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้ดำเนินการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีหลักคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ต่ำกว่ากฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการไต่สวน และพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ จึงเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่อาจถือว่าเป็น การพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อนแต่อย่างใด ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จ ที่ ๓๒/๒๕๔๗ นอกจากนี้ เมื่อการออกคำสั่งทางปกครองเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ออกคำสั่งทางปกครองย่อมมีอำนาจที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวและมีอำนาจ ที่จะออกคำสั่งทางปกครองใหม่ให้ถูกต้องได้ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นการออกคำสั่งก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้มีมติชี้มูลความผิด และต่อมาภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก กรณีจึงถือได้ว่าการออกคำสั่ง ทางปกครองลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นไปโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติดังกล่าว และถือเป็นการออกคำสั่งทางปกครอง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจที่จะแจ้งให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย อย่างไม่ร้ายแรง และมีอำนาจที่จะออกคำสั่งลงโทษทางวินัยใหม่ให้ถูกต้องเพื่อให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๙๒ ดังนั้น คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ลับ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัดทุกขั้นตอน การชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการชี้มูลเกินกว่าความเป็นจริงในประเด็นของการทุจริต นั้น จากการไต่สวนปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา จัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน

๑ ห้อง ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ประกาศประกวดราคาโดยกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่ายไว้ในเอกสารรายละเอียดประกอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ ข้อ ๓.๒.๑ เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายต้องมียี่ห้อประกอบพื้นฐาน ดังนี้ ข้อ ๓.๒.๑.๑ ประสิทธิภาพของระบบขั้นต่ำสำหรับหน่วยประมวลผลกลางและหน่วยความจำให้เป็นหน่วยประมวลผลกลางรุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz (ต้องรับประกันว่าไม่ใช่ของ Remark พร้อมใบรับประกันของบริษัทผู้ผลิต) มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลางไม่น้อยกว่า ๒ ตัว ผลการประกวดราคามีผู้เข้ายื่นซองเสนอราคาเพียงรายเดียวคือ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ตรวจสอบคุณสมบัติแล้วเป็นผู้เสนอราคาที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือก โดยเสนอเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่ายมีหน่วยประมวลผลกลางรุ่น Pentium III ความเร็ว ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ ขนาด ๒๕๖ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลางจำนวน ๒ ตัว ย่อมถือได้ว่าบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ได้เสนอเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่ายไม่ตรงตามเอกสารรายละเอียดประกอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ที่กำหนดให้มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB ผลการประกวดราคาดังกล่าวจึงมีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียวและเสนอไม่ถูกต้องตรงตามรายการละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๒ กำหนดว่า “ในกรณีไม่มีผู้เสนอราคาหรือมีแต่ไม่ถูกต้องตรงตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดให้เสนอหัวหน้าส่วนราชการยกเลิกการประกวดราคาครั้งนั้น เพื่อดำเนินการประกวดราคาใหม่ หากหัวหน้าส่วนราชการเห็นว่าการประกวดราคาใหม่จะไม่ได้ผลดีจะสั่งให้ดำเนินการซื้อหรือจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๓ (๘) หรือข้อ ๒๔ (๖) แล้วแต่กรณีก็ได้” ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาต้องเสนออธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลให้ยกเลิกการประกวดราคาจัดซื้อครุภัณฑ์ในครั้งนี้ เพื่อดำเนินการประกวดราคาใหม่ แต่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการประกวดราคาต่อไป โดยพิจารณาใบเสนอราคาและครุภัณฑ์ที่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอราคาเป็นเงิน ๓,๑๖๔,๓๑๑ บาท สูงกว่างบประมาณ ๕๖๔,๓๑๑ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗ และอ้างว่าดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๓ (๑) (๒) (๓) โดยเรียกผู้เสนอราคามาต่อรองราคา เรียกให้มาเสนอราคาใหม่ และเจรจาตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ทำให้ราคาของครุภัณฑ์ลดลงจำนวนหนึ่งและผู้เสนอราคายอมลดราคาลงอีกจำนวนหนึ่งจนมีราคาอยู่ในวงเงินงบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงอธิการบดี รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ว่า รายการครุภัณฑ์ถูกต้องตามรายละเอียด พร้อมทั้งลงนาม และแนบเอกสารสรุปผลการพิจารณาของประกวดราคาระบุว่า ผู้เสนอราคาได้เสนอครุภัณฑ์มีคุณสมบัติถูกต้องตามสเปค เห็นสมควรจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ หลัง จากบริษัท

/คอมเทค...

คอมพิวเตอร์ จำกัด เป็นเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหารได้ลงนามอนุมัติ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ และทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ตามสัญญา เลขที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ การที่ผู้ฟ้องคดีได้เรียกผู้เสนอราคา มาต่อรองราคาตามข้อ ๔๓ (๑) ให้มาเสนอราคาใหม่ตามข้อ ๔๓ (๒) และตัดลดจำนวนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ลงตามข้อ ๔๓ (๓) เป็นระเบียบการซื้อโดยวิธีสอบราคา ซึ่งข้อ ๕๐ (๒) วรรคสี่ กำหนดว่า “ถ้าปรากฏว่าราคาของผู้เสนอราคารายที่คณะกรรมการเห็นสมควรซื้อหรือจ้างสูงกว่า วงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง ให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาดำเนินการตามข้อ ๔๓ โดยอนุโลม” แต่การนำระเบียบ ข้อ ๔๓ มาใช้โดยอนุโลมได้จะต้องเป็นกรณีที่มีผู้เสนอราคา ที่ถูกต้องตามเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคาตามข้อ ๕๐ (๑) ที่กำหนดว่า “คณะกรรมการ พิจารณาผลการประกวดราคามีหน้าที่ดังนี้ (๑) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบเสนอราคา เอกสารหลักฐานต่าง ๆ พัสดุตัวอย่าง แคตตาล็อก หรือแบบรูปและรายละเอียด แล้วคัดเลือก ผู้เสนอราคาที่ต้องตามเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคา” แล้วจึงดำเนินการตามข้อ ๕๐ (๒) ที่กำหนดว่า “พิจารณาคัดเลือกสิ่งของ หรืองานจ้าง หรือคุณสมบัติของผู้เสนอราคาที่ต้องตรวจสอบ แล้วตาม (๑) ซึ่งมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ แล้วเสนอให้ซื้อหรือจ้าง จากผู้เสนอราคารายที่คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งเสนอราคาต่ำสุด” และหากราคาของผู้เสนอราคารายที่ คณะกรรมการเห็นสมควรซื้อ ซึ่งต้องเป็นผู้เสนอราคาที่ต้องตามเงื่อนไขในเอกสาร ประกวดราคา สูงกว่าวงเงินที่จะซื้อ จึงให้ดำเนินการตามข้อ ๔๓ โดยอนุโลม แต่ปรากฏว่า บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่ายไม่ตรงตามประกาศประกวดราคา ย่อมไม่สามารถดำเนินการตามระเบียบ ข้อ ๔๓ โดยอนุโลมได้ การที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ ประกวดราคาต่อไปโดยไม่ได้เสนอให้ยกเลิกการประกวดราคา จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาว่าครุภัณฑ์ที่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอมีคุณสมบัติสูงกว่าที่กำหนดไว้ในรายละเอียดประกอบการจัดซื้อ จึงเป็นการพิจารณาถูกต้อง ตามข้อกำหนด ไม่ได้เป็นการแก้ไขรายละเอียดให้แตกต่างจากที่กำหนดไว้เพื่อให้จัดซื้อได้แต่อย่างใด นั้น เห็นว่า คุณสมบัติเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กำหนดเป็นหน่วยประมวลผลกลาง Pentium III ความเร็ว ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB โดยบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ได้แนบสำเนาหนังสือของ บริษัท อินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นสำนักงานสาขาบริษัท อินเทล คอร์ปอเรชั่น แห่งสหรัฐอเมริกา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ intel®Pentium® III processor ชี้แจงว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลง L๒ Cache ขนาด ๕๑๒ KB มาเป็นขนาด ๒๕๖ KB โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ในขณะนั้น คือ Advanced Transfer Cache (ATC) ซึ่ง Cache L ๒ ขนาด ๒๕๖ KB ที่ฝังอยู่บนตัว Processor หลัก (integrated on die ๒๕๖ KB L๒

/Cache)...

Cache) ทำให้ความเร็วการส่งผ่านข้อมูลระหว่าง Cache L๒ ไปยัง Processor หลัก มีความเร็วเท่ากับความเร็วของตัวซีพียู ทำให้ความเร็วเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๔ เท่า ซึ่งกรณีมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของผลิตภัณฑ์ intel®Pentium® III processor ดังกล่าว ทางบริษัท อินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๔ อินเทลผลิตจำหน่ายผลิตภัณฑ์ intel®Pentium® III processor ที่มี L๒ Cache ขนาด ๒๕๖ KB, ๕๑๒ KB, ๑ MB และ ๒ MB แต่ละรุ่นมีคุณสมบัติความเร็วสัญญาณนาฬิกาพื้นฐาน (processor Base Frequency) และขนาด L๒ Cache แตกต่างกันไป โดยตามตารางผลิตภัณฑ์ที่มีจำหน่าย คือ intel®Pentium® III processor ๑.๐๐ GHz, ๒๕๖ K Cache, ๑๓๓ MHz มีคุณสมบัติ ๒๕๖ KB L๒ Cache, Lithography ๑๘๐ nm, processor Base Frequency ๑ GHz ส่วนรุ่นอื่นๆ อีก ๑๖ รุ่น มีความเร็วต่ำกว่า ๑ GHz และในช่วงเวลาดังกล่าว มีการเปลี่ยนแปลง L๒ Cache ขนาด ๕๑๒ KB มาเป็นขนาด ๒๕๖ KB และเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจาก ๐.๒๕ ไมครอน มาเป็น ๐.๑๘ ไมครอน โดยใช้เทคโนโลยีใหม่คือ Advanced Transfer Cache (ATC) ซึ่ง L๒ ขนาด ๒๕๖ KB ฝังอยู่บนโปรเซสเซอร์หลัก แต่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ออกโดยอินเทลหรือไม่ เนื่องจากเวลาล่วงเลยมานาน ค้นหาไม่พบในคลังเอกสาร และอินเทลไม่สามารถระบุได้ว่า ผลิตภัณฑ์ซึ่งใช้เทคโนโลยีใหม่ที่มี L๒ Cache ขนาด ๒๕๖ KB นั้นมีประสิทธิภาพของระบบที่ดีกว่า ด้อยกว่า หรือเทียบเท่าคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เนื่องจากอินเทลไม่ได้ผลิตและไม่ได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ intel®Pentium® III processor ความเร็ว ๑ GHz ที่มี L๒ Cache ขนาด ๕๑๒ KB ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา เห็นได้ว่า ในช่วงเวลาที่มีการประกวดราคาผลิตภัณฑ์ intel Pentium III processor ที่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอ ผู้ผลิตมีการเปลี่ยนแปลง L๒ Cache ขนาด ๕๑๒ KB มาเป็นขนาด ๒๕๖ KB โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ซึ่ง Cache L๒ ขนาด ๒๕๖ KB ฝังอยู่บนตัว Processor หลัก (integrated ondie ๒๕๖ KB L๒ Cache) แต่บริษัท อินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด สำนักงานสาขาของบริษัทผู้ผลิตไม่ได้รับรองว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่มีประสิทธิภาพของระบบที่ดีกว่า ด้อยกว่า หรือเทียบเท่า คุณลักษณะเฉพาะที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ออกเอกสารรายละเอียดประกอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ซึ่งเป็นเอกสารประกวดราคา กำหนดคุณลักษณะเฉพาะให้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB โดยไม่ได้กำหนดขนาด ๒๕๖ KB แบบ ondie chip ไว้ด้วย ประกอบกับบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายไม่ได้รับรองว่า ผลิตภัณฑ์ที่เปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีใหม่เป็น integrated ondie ๒๕๖ KB L๒ Cache มีประสิทธิภาพของระบบที่ดีกว่า ด้อยกว่า หรือเทียบเท่ากับ

/L๒ Cache...

L๒ Cache ขนาด ๕๑๒ KB ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกำหนด และจากพยานรายนายธีรวุฒิชัย รัชต์ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ให้ถ้อยคำไว้ว่า “ผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่มีหน่วยความจำ Cache L๒ ทั้งขนาด ๒๕๖ KB และ ๕๑๒ KB โดยขนาด ๒๕๖ KB มีความเร็ว ๑ GHz ส่วนขนาด ๕๑๒ KB มีความเร็วไม่ถึง ๑ GHz ตามที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้กำหนดคุณลักษณะเฉพาะเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายในเอกสารรายละเอียดประกอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรม สำหรับผลิตภัณฑ์ที่จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าต้องมีการทดสอบจากหน่วยงานกลางที่มีความน่าเชื่อถือหากไม่มีการทดสอบจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าขนาดใดมีประสิทธิภาพสูงกว่าหรือดีกว่ากัน” กรณีดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ในรายละเอียดประกอบการจัดซื้อ

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การลดจำนวนครุภัณฑ์ในบางรายการลงไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทางราชการ เนื่องจากเป็นเพียงการตัดลดเพื่อให้ซื้อได้ตามงบประมาณที่มี โดยเปรียบเทียบกับผลที่จะได้รับหากไม่สามารถจัดซื้อได้ทันในงบประมาณจะทำให้เกิดผลเสียในการจัดการเรียนการสอน นั้น เห็นว่า การเสนอให้ตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ก็เพื่อให้ผู้เสนอราคาสามารถลดราคาลงให้อยู่ในเงินงบประมาณที่ได้รับ จึงเห็นได้ว่าเป็นการกระทำโดยมีเจตนาจัดซื้อครุภัณฑ์ให้ได้ภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับ และรีบจัดซื้อให้ทันกำหนดสิ้นปีงบประมาณ โดยหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ intel®Pentium III processor ที่ผลิตด้วยเทคโนโลยีใหม่ตรงตามความต้องการที่จะใช้ในการเรียนการสอน ย่อมกำหนดให้เป็นคุณลักษณะเฉพาะเพิ่มเติมในการประกวดราคาใหม่ เพื่อให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาต้องเสนออธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลให้ยกเลิกการประกวดราคาในครั้งนี้เพื่อดำเนินการประกวดราคาใหม่ แต่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการประกวดราคาต่อไปโดยพิจารณาใบเสนอราคาและครุภัณฑ์ที่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอราคาเป็นเงิน ๓,๑๖๔,๓๑๑ บาท สูงกว่างบประมาณ ๕๖๔,๓๑๑ บาท โดยได้เรียกผู้เสนอราคามาต่อรองราคาเรียกให้มาเสนอราคาใหม่ และเจรจาตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ทำให้ราคาของครุภัณฑ์ลดลงจำนวนหนึ่ง และผู้เสนอราคายอมลดราคาลงอีกจำนวนหนึ่ง จนมีราคาอยู่ในวงเงินงบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่า การตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่เป็นรายละเอียด หากมีการประกวดราคาใหม่ผู้เสนอราคาบางรายอาจมีความสามารถในการเสนอราคาได้ต่ำกว่าบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด และการที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เรียกบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด มาต่อรองราคา เรียกให้มาเสนอราคาใหม่ และเจรจา

/ตัดลด...

ตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เช่าเสนอราคาด้วยกัน ผู้ฟ้องคดีจึงรู้สำนึกในการกระทำและขณะเดียวกันย่อมเล็งเห็นผลที่จะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เช่าเสนอราคาด้วยกัน และเป็นการให้เปรียบแก่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด กรณีจึงเห็นได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายแก่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด โดยมีเจตนาทุจริต

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หากยกเลิกการประกวดราคาแล้วดำเนินการประกวดราคาใหม่ไม่ทันในช่วงเวลาใกล้สิ้นปีงบประมาณ จะทำให้เงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติต้องถูกระงับไป และทำให้เกิดผลเสียในการจัดการเรียนการสอน นั้น เห็นว่า ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๑ ข้อ ๖๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ส่วนราชการใดได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ โดยสั่งซื้อสิ่งจ้างหรือการเช่าทรัพย์สินครั้งหนึ่งรายหนึ่งเป็นเงินตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป ถ้าเห็นว่าการเบิกเงินไปชำระหนี้ผูกพันนั้นไม่ทันสิ้นปี ก็ให้ขอเงินไว้เบิกเหลือมปีได้อีกหกเดือนปฏิทินนับจากวันสิ้นปี หรือภายในระยะเวลาที่ได้รับความตกลงกับกระทรวงการคลัง” และวรรคสอง กำหนดว่า “ในกรณีไม่ได้ก่อนนี้ผูกพัน แต่มีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้กระทรวงเจ้าสังกัดขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ก็ให้ขอเงินไว้เบิกเหลือมปีตามวรรคแรกได้” จากความในระเบียบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีสามารถเสนอให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเสนอเรื่องให้กระทรวงศึกษาธิการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เพื่อขอเงินไว้เบิกเหลือมปีได้ แม้ว่าจะไม่ได้ทำสัญญาก่อนนี้ผูกพันในการจัดซื้อครุภัณฑ์ครั้งนี้

ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา มีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ คัดเลือก และเสนอจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบ ออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ห้อง ให้เป็นไปตามแบบรูปและรายการละเอียดที่กำหนดในเอกสารประกวดราคาและปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจากการไต่สวนพยานบุคคลรายนายสามารถ แสงรินทร์ นิตกรปฏิบัติการ กรมบัญชีกลาง ได้ให้ถ้อยคำไว้ว่า “กรณีมีผู้เสนอราคารายเดียวและเสนอไม่ถูกต้องตรงตามรายการละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารการประกวดราคา คณะกรรมการฯ ต้องเสนอให้ยกเลิกการประกวดราคาเพียงประการเดียว” ประกอบกับรายงานการตรวจสอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยกเลิกการประกวดราคาในครั้งนี้ ย่อมเล็งเห็นผลได้ว่า บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบสามบริษัทที่ซื้อเอกสารการประกวดราคา จะได้รับประโยชน์จากการกระทำของผู้ฟ้องคดีและเป็นการตัดโอกาสผู้เสนอราคารายอื่น และรายใหม่ในการเข้าสู่ราคากันหากมีการประกวดราคากันใหม่ ทั้งยังทำให้ราชการเสียประโยชน์

/ที่อาจ...

ที่อาจจะได้ผู้เสนอราคาที่ต่ำกว่าและมีคุณสมบัติดีกว่าบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด และการเสนอให้จัดซื้อโดยตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ทำให้ทางราชการได้รับครุภัณฑ์ไม่ครบถ้วนตามประกาศประกวดราคาเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งความเสียหายดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาที่ใช้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริต เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะองค์การตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดอันเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญขององค์การตามรัฐธรรมนูญโดยตรง ซึ่งอำนาจศาลปกครองไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์การตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์การนั้น กล่าวคือ ศาลปกครองกลางไม่มีอำนาจรับคำฟ้องเรื่องนี้ไว้พิจารณา อีกทั้งในเรื่องการรับฟังข้อเท็จจริงนี้ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่อง “คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ” เห็นได้ว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้ฟ้องคดีจะอ้างต่อศาลปกครองกลางว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายต้องเป็นกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดที่อ้างเหตุหนึ่งเหตุใดในสามประการคือ ประการแรก “ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย” ประการที่สอง “ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น” หรือประการที่สาม “ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนที่ไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นกับประชาชนเกินสมควรหรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ” ส่วนการรับฟังข้อเท็จจริงไปในทางหนึ่งทางใดย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยแท้ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฟังข้อเท็จจริงผิดกฎหมาย เช่น ฟังข้อเท็จจริงนอกสำนวนหรือไม่สุจริต ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมาย และมีอาจถือว่าเป็นการกระทำที่มิชอบอย่างหนึ่งอย่างใด ตามพระราชบัญญัติ

/จัดตั้งศาลปกครอง...

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ดังนั้น ศาลปกครองจึงมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ นอกจากนี้ การไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังถือว่าเป็นการใช้อำนาจไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะและตัดอำนาจพนักงานสอบสวนที่จะดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐมาไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นองค์กระโสมตามรัฐธรรมนูญ โดยผลของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติกลไกการไต่สวนข้อเท็จจริงที่มุ่งหมายการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ต่างหากจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไว้ต่างหาก อันเป็นการรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกไต่สวนความผิดในคดีอาญาเป็นการเฉพาะโดยกฎหมายคุ้มครองบุคคลเพื่อให้การดำเนินคดีอาญาดังกล่าวมีวิธีพิจารณาและการไต่สวนที่ไม่เหมือนกับคดีอาญาทั่วไปในความผิดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฯลฯ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ถูกบัญญัติไว้ตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้สำหรับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐยังเกี่ยวพันไปถึงความผิดทางวินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีกฎหมายบัญญัติควบคุมไว้อีกส่วนหนึ่ง เนื่องจากหากการกระทำอันเดียวกันนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วยแล้วก็ย่อมเป็นความผิดทางวินัยในอีกส่วนหนึ่งด้วยเพราะการกระทำอันเดียวกันย่อมอาจเป็นความผิดได้ทั้งทางอาญาและทางวินัย เมื่อรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญและถือเป็นกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมิใช่เป็นการใช้อำนาจทางปกครองและศาลปกครองไม่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพราะไม่อยู่ในเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้รับงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวดครุภัณฑ์ ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบ ออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ห้อง เป็นเงินจำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีได้อนุมัติให้จัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าวด้วยวิธีประกวดราคา และได้อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการ นายบัณฑิต ฤทธาภัย เป็นกรรมการ และนายอาน ศิริธนาภิจ เป็นกรรมการและเลขานุการ ต่อมา วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีได้อนุมัติให้นายนินวัตร จารุวาระกุล

/เป็นกรรมการ...

เป็นกรรมการแทนนายบัณฑิต กองพัสดุและออกแบบก่อสร้างได้ดำเนินการเรียกประกวดราคา โดยมีประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ แจ้งความประสงค์ประกวดราคาซื้อชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบ ออกแบบสถาปัตยกรรมจำนวน ๑ ห้อง กำหนดยื่นซองประกวดราคาในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ ณ กองพัสดุและออกแบบก่อสร้าง กำหนดเปิดซอง ส่วนที่ ๑ เอกสารคุณสมบัติ ในวันเดียวกัน และเปิดซองส่วนที่ ๒ ใบเสนอราคาในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ มีผู้ขอรับเอกสารจำนวน ๑๓ ราย และมีผู้ยื่นซองเสนอราคา ๑ ราย คือ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศให้เป็นผู้เสนอราคาที่มีสิทธิ ได้รับการคัดเลือก ตามประกาศคณะกรรมการเปิดซองประกวดราคา เรื่อง การตรวจสอบ คุณสมบัติของผู้เสนอราคาหรือผู้เสนอราคาทีผลประโยชน์ร่วมกันที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือก ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๔ และร่วมกันจัดทำเอกสารสรุปผลการพิจารณาของประกวดราคา และเอกสารใบเปรียบเทียบคุณสมบัติครุภัณฑ์ โดยบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอราคา ๓,๑๖๔,๓๑๑ บาท สูงกว่างบประมาณ ๕๖๔,๓๑๑ บาท และในการเสนอราคา บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ได้เสนอคุณลักษณะของครุภัณฑ์ไม่ตรงตามรูปแบบที่ประกาศไว้ในการประกวดราคา คือ ในประกาศประกวดราคา กำหนดหน่วยประมวลผลกลางรุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็ว ไม่ต่ำกว่า ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB แต่คุณลักษณะที่ ผู้ขายเสนอเป็นหน่วยประมวลผลกลาง รุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๒๕๖ KB คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ขอต่อรองราคาลงมาให้เท่ากับงบประมาณที่ได้รับ ผู้เสนอราคายินดีลดราคาให้แต่มีเงื่อนไข ขอลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงจากเดิม ๒๐ ชุด เป็น ๑๐ ชุด คณะกรรมการพิจารณา ผลการประกวดราคาจึงเสนอความเห็นต่ออธิการบดีว่า สมควรพิจารณาตัดลดจำนวนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ลงเพื่อให้สามารถซื้อได้ในราคาไม่เกินวงเงินงบประมาณ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีจึงได้อนุมัติตามเสนอ และมีการลงนามทำสัญญา ตามสัญญา เลขที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ ต่อมาเมื่อมีการตรวจรับครุภัณฑ์โครงการ ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้าร่วมด้วย และหลังจากนั้นได้มีการร้องเรียนไปยังสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรมตำรวจ และคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ สถาผู้แทนราษฎร ต่อมา เมื่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ย้ายไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ก็ได้มีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้นอีกครั้งหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษาได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นมาพิจารณา และสรุปผลว่า คณะกรรมการ พิจารณาผลการประกวดราคา อธิการบดีและผู้เกี่ยวข้องมิได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

/ว่าด้วย...

ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยเคร่งครัด แต่มีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการและไม่ปรากฏว่าการกระทำดังกล่าวส่อไปในทางทุจริตแต่ประการใด ต่อมาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้แยกเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๙ แห่ง นายนิวัตร จารุวาระกุล และนายออน ศิริธนาภิกจ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนผู้ฟ้องคดีสังกัดอยู่กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินคนดังกล่าวได้ร้องกล่าวโทษผู้ฟ้องคดีอีกครั้งหนึ่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลได้ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นมาพิจารณา สรุปผลว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด จึงมีความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่การกระทำดังกล่าวมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และจากข้อเท็จจริงไม่มีพยานหลักฐานใดที่สามารถสืบได้ว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้กระทำไปโดยมีเจตนาทุจริต คณะกรรมการสอบสวนวินัยจึงมีความเห็นให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาประกอบด้วยผู้ฟ้องคดี นายออน และนายนิวัตร ได้กระทำความผิดวินัยครั้งแรก ประกอบกับได้ให้ข้อมูลความรู้อันเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาสอบสวนและการกระทำดังกล่าวมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการและไม่ปรากฏว่าการกระทำดังกล่าวได้มีเจตนาทุจริตแต่ประการใด จึงมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ โดยเห็นว่าให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์จึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี

ต่อมา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๑๖/๑๐๐๒๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๐๑๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องจากส่วนปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๙ กรณีกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ นายนิวัตรเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ และนายออนเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ๖ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อำนวยวิทยุบุรี จังหวัดปทุมธานี

/ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับไว้พิจารณา องค์คณะพนักงานไต่สวนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมาย ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วเห็นว่า การกระทำของ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาที่ทำเนียบต่อไป โดยไม่เสนออธิการบดีให้ยกเลิก การประกวดราคาเพื่อดำเนินการประกวดราคาใหม่ ทั้งที่มีผู้ยื่นเสนอราคาเพียงรายเดียว และเสนอราคาไม่ถูกต้องตรงตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เป็นการไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๒ และการที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเสนอรายงานผลการพิจารณาและ ความเห็นต่ออธิการบดีว่าสมควรลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงเพื่อให้สามารถซื้อได้ ในราคาไม่เกินวงเงินงบประมาณ เป็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงรายการรายละเอียดหรือเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคาภายหลังจากการประกวดราคาแล้วแต่ยังไม่ได้ทำสัญญา หรือข้อตกลงซื้อกับผู้เสนอราคารายใด และการเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวทำให้ผู้เสนอราคา จะต้องคำนวณราคาใหม่ ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีที่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่าง ผู้เสนอราคา จำเป็นต้องยกเลิกการประกวดราคาเพื่อดำเนินการใหม่ การที่ดำเนินการตาม ผลการประกวดราคาต่อไปโดยไม่ยกเลิกการประกวดราคาเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๓ การกระทำของ ผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น ได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษาจึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาลงโทษ ผู้ฟ้องคดี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ ประกอบมาตรา ๙๓

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การสั่งลงโทษไม่ได้ใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมและไม่ได้ปฏิบัติ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ โดยพลัน กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรอง โทษทางวินัยขึ้นตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาและนำเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการพิจารณา สั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการกลั่นกรองโทษทางวินัยได้พิจารณาโดยอาศัยข้อเท็จจริง จากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๘ - ๑ - ๑๕๕/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดง

/ที่ ๑๕๔...

ที่ ๑๕๔ - ๑ - ๕/๒๕๕๙ ประกอบกับได้นำหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๑๑๕๖ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ตอบข้อหารือกรณีการดำเนินการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก่อธิบดีกรมศุลกากร ซึ่งได้ตอบข้อหารือว่า หากเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งเรื่องตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกไม่ได้ และต้องพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ไม่อาจแก้ไข เปลี่ยนแปลงฐานความผิดเป็นอย่างอื่นได้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนมาก ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๗๕๙ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๓ คณะกรรมการกลั่นกรองโทษทางวินัยจึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีในความผิด วินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของ รัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ซึ่งข้อบังคับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๕ และข้อ ๖ ว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี หากมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษ ก็ได้ แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก และประกาศ ก.พ.อ เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ กำหนดไว้ในข้อ ๒ และข้อ ๓ ว่า การลงโทษกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกแล้วแต่กรณี แต่หากเป็นกรณีที่ข้าราชการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก ประกอบกับหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ทราบว่าการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ คณะกรรมการ กลั่นกรองโทษทางวินัยจึงเห็นว่า การลงโทษผู้ฟ้องคดีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยไม่อาจลดหย่อนโทษเป็นปลดออกได้ เนื่องจากตามประกาศ ก.พ.อ. ได้กำหนดมาตรฐานโทษที่ชัดเจนไว้ อีกทั้ง มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ก็ได้แจ้งแนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการว่าควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ โดยไม่อาจนำเหตุ

/อันควร...

อันควรปรานีอื่นใดมาเป็นเหตุในการลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการได้ จึงเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาสั่งลงโทษต่อไป

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไม่ได้ใช้บังคับโดยตรงกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต้องออกข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อบังคับข้าราชการในหน่วยงาน สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ไม่พบการออกข้อบังคับเรื่องนี้ไว้แต่อย่างใด จึงมีประเด็นว่าจะใช้ประกาศ ก.พ.อ. ดังกล่าวมาใช้บังคับโดยตรงกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยอำนาจในการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี เมื่อข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งสอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานเอาไว้ในทำนองเดียวกัน โดยวางเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมไว้ว่าถ้าข้าราชการทุจริตต่อหน้าที่ราชการให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก การที่คณะกรรมการกลั่นกรองโทษทางวินัยได้นำประกาศ ก.พ.อ. ดังกล่าว มาประกอบการพิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นการกระทำที่นอกเหนือจากกฎหมายให้อำนาจไว้แต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษวินัยไม่ร้ายแรงในกรณีนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว การลงโทษซ้ำในกรณีเดียวกันย่อมไม่สามารถทำได้ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘ กำหนดโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไว้ ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก การที่ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษในครั้งแรกโดยการว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไม่ถึงเป็นโทษทางวินัย ซึ่งการว่ากล่าวตักเตือนนั้น ผู้บังคับบัญชาอาจเรียกมาว่ากล่าวตักเตือนมิให้กระทำความผิดเช่นนั้นอีก หรือให้พึงระมัดระวัง โดยจะใช้ในกรณีที่เป็นการผิดเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงสามารถสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการพิจารณาการลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๔ ก่อนประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ประกาศดังกล่าวจึงไม่มี

/ผลผูกพัน...

ผลผูกพันผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับโทษทางวินัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ นั้น เห็นว่า องค์คณะพนักงานไต่สวนได้มีมติเห็นชอบให้การกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แต่เนื่องจากขณะผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ผู้ฟ้องคดีสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๗๓ และต้องนำพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะมาใช้บังคับโดยฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติถือเป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๙ วรรคสามและวรรคห้า อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๕ และข้อ ๙ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่หากข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องถือปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ข้อ ๒ และข้อ ๓ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่หากผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่ราชการให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้การลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งลงโทษให้ไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘ กำหนดโทษทางวินัยไว้ ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการพิจารณาโทษสถานใดสถานหนึ่งใน ๕ สถานจากผู้บังคับบัญชา ขณะเดียวกันผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจในการลงโทษในสถานใดก็ได้ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงแห่งการกระทำของผู้กระทำความผิดวินัยหรือเหตุอื่น หรือมีเหตุ

/ควรปรานี...

ควรปราณีลดโทษลง นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองโทษทางวินัย เพื่อทำหน้าที่พิจารณาถ่วงดุลโทษในกรณีทุจริตดังกล่าวและนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาลงโทษ ซึ่งในการพิจารณาลงโทษดังกล่าว คณะกรรมการกลั่นกรองโทษทางวินัย ได้พิจารณาจากหลักกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ มติของทางราชการที่กำหนดไว้ โดยได้พิจารณาให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และมีได้เป็นไปโดยพยาบาทโดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ไม่มีความผิด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยอยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ มติของทางราชการที่กำหนดเป็นสำคัญ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การทำงานองเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีมติให้รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต้องถือเอาสำนวนการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนของการสอบสวนของมหาวิทยาลัย และจะต้องสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิด มหาวิทยาลัยไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ซึ่งการพิจารณาโทษในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดแนวทางการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการว่า สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุให้ลดหย่อนโทษลงเป็นการปลดออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อมีกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องถือเอาสำนวนการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/เป็นสำนวน...

เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องถือเอา
 สำนวนการสอบดังกล่าวเป็นสำนวนการสอบสวนประกอบการพิจารณาด้วย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ซ้ำมูลความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น
 ได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ
 ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล
 อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ข้อเท็จจริงจึงต้องฟังยุติตามที่
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซ้ำมูล คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นปัญหาข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มี
 เจตนาทุจริตนั้น จึงเป็นที่ยุติตามสำนวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเมื่อพิจารณาถึงโทษไล่ออก
 ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้รับได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดแนวทาง
 ในการลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการว่า สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ
 อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในปัญหาข้อเท็จจริงจึงไม่อาจรับฟังได้ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
 และให้แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมทั้งแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทราบต่อไป

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำผิดครั้งนี้ผู้ฟ้องคดีได้ถูกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมนครรัตนโกสินทร์ตั้งคณะกรรมการสอบสวนและลงโทษทางวินัย โดยลงโทษภาคทัณฑ์
 (เปลี่ยนโทษเป็นตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร) การออกคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
 อีกครั้งในการกระทำเดียวกันโดยมิได้ยกเลิกการลงโทษเดิม จึงเป็นการลงโทษที่ซ้ำซ้อน นั้น
 เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘
 กำหนดว่า โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตักเตือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน
 (๔) ปลดออก และ (๕) ไล่ออก กรณีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนครรัตนโกสินทร์ได้มีหนังสือ
 ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่การลงโทษทางวินัย แต่เป็นเพียงมาตรการทางบริหารที่
 ผู้บังคับบัญชาใช้สำหรับควบคุมความประพฤติของผู้ใต้บังคับบัญชาเท่านั้น ดังนั้น การลงโทษ
 ผู้ฟ้องคดีไล่ออกจากราชการตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซ้ำมูลความผิด จึงไม่เป็นการลงโทษทางวินัย
 แก่ผู้ฟ้องคดีซ้ำ ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๗/๒๕๕๗ ได้พิพากษาวางหลักเกณฑ์
 เกี่ยวกับการห้ามลงโทษผู้กระทำความผิดในความผิดเดียวกันซ้ำ กรณีที่หน่วยงานได้เคยมีคำสั่ง
 ลงโทษทางวินัยไปแล้ว ต่อมา ต้องดำเนินการลงโทษทางวินัยตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซ้ำมูลความผิด
 ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ การดำเนินการของหน่วยงานในการสั่งลงโทษ
 ทางวินัยตามการซ้ำมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับหลักกฎหมายทั่วไป
 ที่ห้ามลงโทษซ้ำในความผิดเดียวกัน ทั้งนี้ หน่วยงานสามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ จะต้องดำเนินการเพิกถอน
 คำสั่งเดิมโดยมีผลย้อนหลังไปถึงวันออกคำสั่ง และการเพิกถอนคำสั่งจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการเพิกถอนแล้วย่อมถือได้ว่าผู้ถูกลงโทษไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยสำหรับการกระทำ ความผิดในกรณีเรื่องเดียวกันนี้มาก่อน ประเด็นตามคำพิพากษานี้จึงเป็นคนละประเด็น กับคดีของผู้ฟ้องคดี ไม่อาจเทียบเคียงกันได้ นอกจากนี้ การลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ ไม่ใช่ฐานความผิดจากการสอบสวนวินัยโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี และมีใช้กรณีที่ ถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่เป็นกรณีผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูล การอุทธรณ์จึงต้องอยู่ในขอบเขตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๙๓ กำหนดให้ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ เฉพาะในส่วนดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น กล่าวคือ สามารถอุทธรณ์ได้ เฉพาะระดับโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ และในขณะเดียวกันผู้มีอำนาจ พิจารณาอุทธรณ์ตามขั้นตอนต่อจากกระบวนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ก็มีอำนาจพิจารณาเฉพาะเรื่องดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนตามฐานความผิดเดิมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเท่านั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สวน ข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๔ และกฎทบทวน ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อ ๑๐ การรับฟังข้อเท็จจริงจึงต้องถือเป็นที่ยุติ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัย ตามนัยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๐๖/๒๕๔๙ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผลผูกพันองค์กรต่าง ๆ ของรัฐทุกองค์กรให้ต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจ พิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยให้เป็นประการอื่นได้อีก กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ในประเด็นอื่นอีก เนื่องจากไม่อาจทำให้ผลการพิจารณาเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ว่าการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ แม้ต่อมา มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ จะได้เห็นชอบเป็นหลักการว่า กรณีผู้ถูกกล่าวหา ที่ถูกลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๓ ได้อุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามนัย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๖ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒๖

/ก.พ. ควรมี...

ก.พ. ควรมีอำนาจพิจารณาดุลพินิจในการส่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาได้เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ และเห็นควรให้สำนักงาน ก.พ. รับไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป แต่ขณะนี้สำนักงาน ก.พ. ยังไม่มีการแก้ไขปรับปรุงตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติดังกล่าว จึงส่งผลให้การพิจารณาโทษยังต้องเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำนองเดียวกันกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ได้ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ๒ ฐานความผิด คือ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (เรียกโดยย่อว่า ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ) และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (เรียกโดยย่อว่า ความผิดฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายทำให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง) และคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ได้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีสองฐานความผิดดังกล่าว สำหรับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๐ (๑) แล้ว ปรากฏว่า ผู้เสนอราคาที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือกมีเพียง ๑ ราย คือ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาแล้วเห็นว่า ระยะเวลาใกล้สิ้นปีงบประมาณและใกล้เปิดเทอมการศึกษา หากยกเลิกการประกวดราคาเพื่อดำเนินการประกวดราคาใหม่ก็จะจัดซื้อไม่ทันการเปิดเทอมการศึกษาและเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการเรียนการสอน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อนักศึกษา ซึ่งเป็นกรณีมีเหตุผลสมควรที่จะดำเนินการต่อไปโดยไม่ต้องยกเลิกการประกวดราคาตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๕๑ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา จึงใช้ดุลพินิจที่จะดำเนินการตามข้อ ๕๐ (๒) โดยอนุโลม เมื่อคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ต่อรองราคากับบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด แล้ว จึงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๐๒๒/๔๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔ เสนอต่อผู้อำนวยการกองพัสดุและออกแบบก่อสร้าง เพื่อรายงานผลการดำเนินการพิจารณาผลการประกวดราคา โดยรายงานข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด อันเป็นการรายงานในรูปแบบขององค์คณะกรรมการและเป็นการรายงานโดยเปิดเผย มิได้ปกปิดข้อเท็จจริง ประการสำคัญ คือ การเสนอเรื่องให้อธิการบดีสถาบัน

/เทคโนโลยี...

เทคโนโลยีราชมงคลในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ซื้อครุภัณฑ์ได้ดำเนินการผ่านหลายขั้นตอนตามลำดับชั้น จนมีการทำสัญญาซื้อขาย เลขที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะประธานกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา จึงเป็นการกระทำโดยเจตนาสุจริตและเปิดเผย มิได้กระทำโดยเจตนาทุจริต ย่อมไม่มีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้มูลความผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายสำหรับความผิดฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายทำให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๐๕/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามนัยมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้ การไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว มีผลเป็นเพียงการกล่าวหาผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามที่ถูกกล่าวหาในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงโดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และระเบียบ ข้อบังคับ หรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน วิธีการ และกระบวนการสอบสวนวินัยดังกล่าวแต่อย่างใด ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ

/ขั้นตอน...

ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น ทั้งนี้ ตามนัย คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๔/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๙๒/๒๕๕๙, คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๔/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๔๓/๒๕๕๙, คดีหมายเลขดำที่ ๗๔๙/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๔๔/๒๕๕๙ และคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๓/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๓๕/๒๕๖๐

การลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการลงโทษซ้ำ เนื่องจากหลักกฎหมายทั่วไปที่ว่า บุคคลไม่อาจถูกลงโทษหลายครั้งสำหรับการกระทำความผิดครั้งเดียว เป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่ บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว ไม่ว่าความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำและโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้น จะเป็นความผิดและโทษทางอาญา ความผิดและโทษทางปกครอง หรือความผิดและโทษทางวินัย ก็ตาม นอกจากนี้ การลงโทษบุคคลไม่ว่าโทษนั้นจะเป็นโทษทางอาญา โทษทางปกครอง หรือโทษทางวินัยถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล ผู้ถูกลงโทษ การลงโทษบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำ เพียงครั้งเดียว จึงเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมาย ฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ๆ มุ่งหมายจะให้ความคุ้มครอง อันเป็นการต้องห้าม ตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๓๔/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๗/๒๕๕๗ โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ผู้มีอำนาจหรือหน้าที่ดำเนินการตามระเบียบนี้ หรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการใดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือกระทำการโดยมีเจตนาทุจริต หรือกระทำการโดยปราศจากอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ รวมทั้งมีพฤติกรรม ที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าเสนอราคาหรือเสนองาน ให้มีการขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือตามกฎหมายเฉพาะ ของส่วนราชการนั้นภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้ ... (๓) ถ้าการกระทำไม่เป็นเหตุให้ทางราชการ เสียหาย ให้ลงโทษภาคทัณฑ์หรือว่ากล่าวตักเตือน โดยทำคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร... เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๑๖/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน ได้รายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ สรุปความได้ว่า ผู้ฟ้องคดี มิได้กระทำโดยมีเจตนาทุจริต แต่กระทำโดยมิได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด มีความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

/แต่เนื่องจาก...

แต่เนื่องจากมิได้ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ จึงมีความเห็นเสนอให้ว่ากล่าวตักเตือน เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แล้ว จึงเป็นการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๐ (๓) อันเป็นบทบัญญัติในเรื่องนี้ โดยเฉพาะแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยมีได้มีการเพิกถอนหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ย่อมเป็นการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่ผู้ฟ้องคดี ได้กระทำให้เพียงครั้งเดียว อันเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยาย ซึ่งเป็นการต้องห้าม ตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๙๓๔/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๗/๒๕๕๗

เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดทางวินัย คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี มากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้เพียงครั้งเดียว ดังนั้น คำวินิจฉัย ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

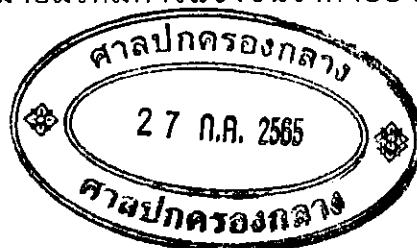
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การและเพิ่มเติมว่า การตีความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจในการชี้มูลความผิดทางวินัยอื่นซึ่งมิใช่ความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่นั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏจากการไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี เป็นความผิดธรรมดาผิดต่อบทกฎหมายหลายบท รวมถึงความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่นด้วย ก็จำต้องแยกความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่น และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการในความผิดธรรมดาด้วยกัน หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิโต้แย้งโดยนำคดีในการกระทำกรรมเดียวกันมาฟ้องต่อ ศาลปกครองอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเห็นได้ว่าการตีความตามนัยดังกล่าวมีผลเป็นการฝ่าฝืนหลักการ ของกฎหมาย เป็นการที่คู่กรณีเดียวกันฟ้องคดีในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน เป็นการฟ้องซ้ำ ต้องห้ามตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ (เทียบเคียงคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๐๒/๒๕๕๕) นอกจากนั้น การตีความในทำนองการดำเนินคดีโดยแยกฐานความผิดและแบ่งหน่วยงาน

/สำหรับ...

สำหรับการไต่สวนพยานหลักฐานออกจากกันทั้งที่เป็นการกระทำกรรมเดียวกันนั้นยังขัดกับหลักการห้ามดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ (double jeopardy) ซึ่งเป็นหลักการสากลอันมุ่งคุ้มครองบุคคลไม่ให้เกิดความเดือดร้อนอันเกิดจากการสืบสวนหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดซ้ำ โดยไม่รู้จักจบสิ้น ดังนั้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ในความผิดทางวินัยฐานทุจริตและฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้ มิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดีจึงมีผลเป็นยุติและผูกพันต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ โดยมีอาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยการกระทำของผู้ฟ้องคดีให้เป็นความผิดฐานอื่นใดได้ อีกทั้งไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา มีหน้าที่พิจารณา ตรวจสอบ คัดเลือก และเสนอจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบ ออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ห้อง ให้เป็นไปตามแบบรูปและรายการละเอียดที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา และปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยกเลิกการประกวดราคาในครั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีย่อมเล็งเห็นผลได้ว่าบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบสามบริษัทที่ชื่อเอกสารการประกวดราคาจะได้รับประโยชน์จากการกระทำของผู้ฟ้องคดี และเป็นการตัดโอกาสผู้เสนอราคารายอื่นและรายใหม่ในการเข้าสู่ราคา หากมีการประกวดราคาใหม่ ทั้งยังทำให้ราชการเสียประโยชน์ที่อาจจะได้ผู้เสนอราคาที่ต่ำกว่า และมีคุณสมบัติดีกว่าบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด และการเสนอให้จัดซื้อโดยตัดลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ทำให้ทางราชการได้รับครุภัณฑ์ไม่ครบถ้วนตามประกาศประกวดราคา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งความเสียหายดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ทั้งนี้ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนาจ

/แก่ผู้เข้า...

แก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกต่อศาลจังหวัดธัญบุรีเป็นคดีหมายเลขดำที่ อ ๕๔๖๒/๒๕๕๙ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ ได้กำหนดให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ย่อมหมายความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องนำรายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ในการพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ซึ่งรายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบด้วยข้อเท็จจริง พยานหลักฐานทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสาร ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดี ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานครบถ้วนแล้ว จึงสามารถใช้รายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ได้ อีกทั้ง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่มีอำนาจทำการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสวงหาพยานหลักฐานที่เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการจริง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๕ และข้อ ๖ ประกาศ ก.พ.อ เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ได้กำหนดไว้ในทำนองเดียวกันว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

/ราชมงคล...

ราชมวงครัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการพิจารณาโทษ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เคยตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีกรณีการเปลี่ยนแปลงรายการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสาร การประกวดราคาภายหลังการประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้ว ทำให้ผู้เสนอราคาต้องคำนวณราคาใหม่ ถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๓ (๓) และข้อ ๕๐ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีความเห็นให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ จึงเสนอให้ว่ากล่าวตักเตือน เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยอำนาจ การสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๔ กำหนดว่า “ในกรณีกระทำผิดวินัยครั้งแรกหรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควร ลดหย่อนโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือตามแบบทำข้อบังคับนี้หรือว่ากล่าว ตักเตือนก็ได้” การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้งดโทษแก่ผู้ฟ้องคดี ยังไม่ได้ลงโทษผู้ฟ้องคดีตามโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้กำหนดไว้ ๕ สถาน กล่าวคือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงสามารถสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยลงโทษไล่ออกจากราชการตามที่ คณะกรรมการกลั่นกรองโทษทางวินัยมีมติได้ อีกทั้ง การไต่สวนและชี้มูลความผิดของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (ที่ถูกคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายเฉพาะ มิใช่เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีจึงไม่ถือเป็นการดำเนินการพิจารณาโทษที่เข้าซ้อนกับการดำเนินการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิด จึงไม่เป็นการลงโทษ ทางวินัยผู้ฟ้องคดีซ้ำตามหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่า หนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียวตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงต่อศาลทำนองเดียวกันกับคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การ โดยเพิ่มเติมว่า กรณีพิพาทในคดีนี้ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาฎีกา ที่ ๓๔๒๙/๒๕๖๒ ลงวันที่

/๔ มิถุนายน...

๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ สรุปความได้ว่า การพิจารณาผลการประกวดราคาจัดซื้อครุภัณฑ์ ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๑ ห้อง วงเงินงบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้ฟ้องคดี ในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา นั้น ได้ดำเนินการถูกต้องและชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ทั้งภายหลังการรับมอบครุภัณฑ์ดังกล่าวก็ไม่ปรากฏว่าครุภัณฑ์ไม่สามารถใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดซื้อ ได้ดำเนินการไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ มิได้มีเจตนาทุจริตก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแต่อย่างใด กรณีจึงไม่มีพฤติการณ์อันก่อให้เกิดเจตนาพิเศษว่า มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด การกระทำของผู้ฟ้องคดีถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำที่มีเจตนามุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม โดยมีเจตนาพิเศษเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ อันจะเป็นความผิดตามฟ้องโจทก์ พิพากษายกฟ้อง จากคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าว ย่อมพึงเป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในความผิดวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นอกจากนี้ คำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้ดำเนินการไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ มิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ก็ย่อมไม่ได้กระทำความผิดวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๘๕ วรรคสอง

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดีแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาผลประกวดราคาการจัดซื้อครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรม

/ด้วยคอมพิวเตอร์...

ด้วยคอมพิวเตอร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จากนั้นรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี ได้มีประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่องประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ แจ้งความประสงค์ ประกวดราคาซื้อชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ๑ ห้อง จำนวนเงินงบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีรายละเอียดการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบด้านสถาปัตยกรรม ๑ ชุด ประกอบด้วย (๑) เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ สำหรับประมวลผลระดับสูงด้านสถาปัตยกรรม จำนวน ๒๐ ชุด โดยจะต้องมีประสิทธิภาพของระบบขั้นต่ำสำหรับหน่วยประมวลผลกลางรุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลาง และหน่วยความจำหลักขนาดอย่างน้อย ๒๕๖ MB ชนิด SDRAM สนับสนุนการทำงานกับระบบบัส ความเร็ว ๑๓๓ MHz หรือดีกว่า ขยายได้สูงสุดไม่ต่ำกว่า ๕๑๒ MB โดยไม่ต้องเปลี่ยนหน่วยความจำเดิม (๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบเขียนแบบสถาปัตยกรรม ประกอบด้วยโปรแกรม AutoCAD และ 3D Studio จำนวน ๒๐ ชุด (๓) เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ แม้าข่าย พร้อมโปรแกรมระบบปฏิบัติการสำหรับควบคุมเครือข่าย จำนวน ๑ ชุด โดยจะต้องมีประสิทธิภาพของระบบขั้นต่ำสำหรับหน่วยประมวลผลกลางรุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz (ต้องรับประกันว่าไม่ใช่ของ Remark พร้อมใบรับประกันของบริษัทผู้ผลิต) มีหน่วยความจำ Cache level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลาง จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ตัว (๔) เครื่อง Plotter ขนาด A๐ จำนวน ๑ เครื่อง (๕) เครื่องพิมพ์เลเซอร์ ขนาด A๓ จำนวน ๑ เครื่อง (๖) ระบบสายสัญญาณคอมพิวเตอร์และระบบไฟฟ้าสำหรับคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ระบบ และ (๗) เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับครูผู้สอนใช้เตรียมการสอน จำนวน ๑ ตัว ผลการประกวดราคาปรากฏว่า มีผู้ขอรับเอกสารประกวดราคา จำนวน ๑๓ ราย และมีผู้เข้ายื่นซองเสนอราคา ๑ ราย ได้แก่ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาประกอบด้วยผู้ฟ้องคดี เป็นประธานกรรมการ นายนิวัตร จารูวาระกุล และนายออน ศิริธนาภิจ เป็นกรรมการ ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคาแล้วเห็นว่า มีสิทธิได้รับการคัดเลือก ทั้งนี้ ตามประกาศคณะกรรมการเปิดซองประกวดราคา เรื่อง การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคาหรือผู้เสนองานที่ผลประโยชน์ร่วมกัน (บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑) ที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือก ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๔ จากนั้น ได้มีการเปิดซองส่วนที่ ๒ ใบเสนอราคา ปรากฏว่า บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอราคา ๓,๑๖๔,๓๑๑ บาท โดยในส่วนของ เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์สำหรับประมวลผลระดับสูงด้านสถาปัตยกรรม จำนวน ๒๐ ชุด นั้น บริษัทได้เสนอเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีคุณสมบัติ มีหน่วยประมวลผลกลาง Pentium ๔ ความเร็ว ๑.๕ GHz มีหน่วยความจำ Cache level ๒ ๒๕๖ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลาง

/และหน่วยความจำ...

และหน่วยความจำหลักขนาด ๒๕๖ MB ชนิด SDRAM สนับสนุนการทำงานกับระบบบัสความเร็ว ๑๓๓ MHz ขยายได้สูงสุด ๓ GB ในส่วนของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่าย จำนวน ๑ ชุด บริษัทได้เสนอเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่มีหน่วยประมวลผลกลางรุ่น Pentium III ความเร็ว ๑ GHz (รับประกันว่าไม่ใช่ของ Remark พร้อมใบรับประกันของบริษัทผู้ผลิต) มีหน่วยความจำ Cache level ๒ อย่างน้อย ๒๕๖ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลางจำนวน ๒ ตัว คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาแล้วได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลสรุปได้ว่า ผู้เสนอราคาที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือก ๑ ราย คือ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ผู้เสนอราคาได้เสนอราคารวมเป็นเงิน ๓,๑๖๔,๓๑๑ บาท รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และรายการครุภัณฑ์ถูกต้องตามรายละเอียดซึ่งราคาที่เสนอสูงกว่างบประมาณ ๕๖๔,๓๑๑ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ดำเนินการเจรจาต่อรองราคากับผู้เสนอราคา ตามข้อ ๔๓ (๑) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ลดราคาลงมาแล้ว แต่ผู้เสนอราคาได้ยืนยันราคาเดิม ไม่สามารถลดลงได้อีก คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เรียกให้ผู้เสนอราคาให้เสนอราคาใหม่ ตามข้อ ๔๓ (๒) ของระเบียบดังกล่าว แต่ผู้เสนอราคาไม่เสนอราคาใหม่ ถือว่ายืนยันราคาตามที่เสนอไว้เดิม คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดซื้อให้ได้ตามวงเงินงบประมาณสมควรดำเนินการตามข้อ ๔๓ (๓) ของระเบียบข้างต้น จึงเสนอความเห็น ว่า สมควรพิจารณาตัดลดจำนวนครุภัณฑ์ในบางรายการลง และให้ผู้เสนอราคาลดราคาลงมาเพื่อให้สามารถซื้อได้ในราคาที่ไม่เกินวงเงินงบประมาณ โดยคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ประชุมกับตัวแทนผู้เสนอราคาเพื่อเจรจาแนวทางการตัดลดจำนวนครุภัณฑ์ในบางรายการลง และลดราคาลงมาให้อยู่ในงบประมาณ ผู้เสนอราคาได้เสนอแนวทาง คือ ลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด ซึ่งมีราคา ๔๑๕,๐๐๐ บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒๙,๐๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๔๔,๐๕๐ บาท และลดราคาลงอีก ๑๒๐,๒๖๑ บาท รวมราคาที่ลดลงทั้งสิ้น ๕๖๔,๓๑๑ บาท เพื่อให้อยู่ในงบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สามารถยอมรับได้เนื่องจากยังได้ครุภัณฑ์ครบตามรายการ เพียงแต่ลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพียงรายการเดียว และในการเรียนการสอนจริงยังสามารถทำการเรียนการสอนได้ เนื่องจากจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ยังเท่าเดิม ทำให้สามารถใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนได้ตามปกติ จากนั้น นายอนศิริธนาภิก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๐๒๒/๔๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงผู้อำนวยการกองพัสดุและออกแบบก่อสร้าง แจ้งว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้รับราคาของบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด โดยเสนอราคา ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท จึงเรียนมาเพื่อเสนออธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอนุมัติให้ซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบ

/สถาปัตยกรรม...

สถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ๑ ห้อง เป็นเงินรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท จากบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ด้วยวิธีประกวดราคา กำหนดส่งมอบ ๑๘๐ วัน และอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับของ ซึ่งนายจำเนียร ศิลปวานิช รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ลงนามอนุมัติทำหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ และได้ทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ตามสัญญา เลขที่ ๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ และบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ได้ส่งมอบของในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือที่ ตพ ๐๐๑๗/๔๐ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ร้องเรียนการทุจริตเกี่ยวกับการจัดซื้อครุภัณฑ์ ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ต่อพนักงานสอบสวน เพื่อให้ส่งเรื่องไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ๑๗๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ต่อมา ผู้บังคับการประจำกองบัญชาการตรวจสอบสอบสวนกลางมีหนังสือ ส่วนปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่ ตช. ๐๐๒๑.(๑๐)/๑๗๗๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.) กรณีได้รับคำกล่าวโทษของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีและพวกซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๑ ชุด เป็นเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้เสนอราคาเสนอคุณลักษณะครุภัณฑ์ไม่ตรงตามรูปแบบที่ประกาศไว้ในการประกวดราคา และขอลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้รับเรื่องไว้ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และกำหนดเลขเรื่องกล่าวหา เป็นเลขดำที่ ๔๗๙๔๑๖๖๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จากนั้นได้ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) และต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ส่งเรื่องกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดเลขเรื่องใหม่ เป็นเรื่องกล่าวหา เลขดำที่ ๕๗๙๐๐๘๒๕๕๑ และแสวงหาข้อเท็จจริง ปราบปรามข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าข้อกล่าวหาเป็นมูล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๖๕๕ - ๒๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ มีมติมอบหมายพนักงานไต่สวน ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และได้มีคำสั่งลับ ที่ ๕๐๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

/ต่อมา...

ต่อมา ได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมาตรา ๕ บัญญัติให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้ (๑)... (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ย้ายมาสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือสำนักนิติการ ด่วนที่สุด ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๓๓๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา สรุปได้ว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และผู้เกี่ยวข้องมิได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด แต่มีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการ และไม่ปรากฏว่าการกระทำดังกล่าวส่อไปในทางทุจริตแต่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องเปลี่ยนแปลงรายการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารการประกวดราคา ภายหลังจากประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้ว ทำให้ผู้เสนอราคาต้องคำนวณราคาใหม่ ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เสนอราคา ซึ่งต้องยกเลิกการประกวดราคาเพื่อดำเนินการใหม่ ถือเป็น การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๔๓ (๓) และข้อ ๕๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนได้มีรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ความว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด จึงมีความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่การกระทำดังกล่าวมิได้ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และจากข้อเท็จจริงก็ไม่มีพยานหลักฐานใดที่สามารถนำสืบได้ว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้กระทำไปโดยมีเจตนาทุจริต จึงมีความเห็นให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ประกอบกับมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ จึงเสนอให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี

ต่อมา ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๐๑๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอให้พิจารณา ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี นายนิวัตร จารุวาระกุล และนายออน ศิริรนาทิจ กรณีถูกกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ นายนิวัตรเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ และนายออนเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ๖ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

/กระทรวง...

กระทรวงศึกษาธิการ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อำนวยอัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี นายนิวัตร และนายออน มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕ วรรคสอง เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๑๖/๑๐๐๒๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชา ดำเนินการลงโทษผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการพิจารณากลับกรองโทษทางวินัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๓๘/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลับกรองโทษทางวินัย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ได้พิจารณากรณีดังกล่าวในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ แล้วเห็นว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยไม่อาจลดโทษเป็นปลดออกได้ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ ซึ่งเป็นคำสั่งพิพาทในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์คำสั่งพิพาท ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา และได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์พิพาทในคดีนี้ ส่วนของคดีอาญานั้น พนักงานอัยการจังหวัดอัญญบุรีได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๓ คน ซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ในฐานความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาฎีกา

/ที่ ๓๔๒๙/๒๕๖๒...

ที่ ๓๔๒๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ เห็นว่า จำเลย (ผู้ฟ้องคดี) ในฐานะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ดำเนินการถูกต้องและชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว อีกทั้งภายหลังจากการรับมอบครุภัณฑ์ดังกล่าว ไม่ปรากฏว่าครุภัณฑ์ที่จัดซื้อไม่สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดซื้อ จึงเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของทางราชการ มิได้มีเจตนาทุจริตก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแต่อย่างใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำที่มีเจตนามุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม โดยมีเจตนาพิเศษเอื้ออำนวยประโยชน์แก่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ อันจะเป็นความผิดตามฟ้องโจทก์พิพากษายกฟ้อง

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่ โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติซื้อมูลค่าความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้สืบเนื่องจากผู้บังคับการประจำกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีหนังสือส่วนปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่ ตช. ๐๐๒๑.(๑๐)/๑๗๗๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.) กรณีได้รับคำกล่าวโทษของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีและพวกซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๑ ชุด เป็นเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้เสนอราคาเสนอคุณลักษณะครุภัณฑ์ไม่ตรงตามรูปแบบที่ประกาศไว้ในการประกวดราคา และขอลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และกำหนดเลขเรื่องกล่าวหา เป็นเลขดำที่ ๔๗๙๔๑๖๖๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ต่อมากำหนดเลขเรื่องใหม่ เป็นเรื่องกล่าวหา เลขดำที่ ๕๗๙๐๐๘๒๕๕๑ หลังจากการแสวงหาข้อเท็จจริง ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าข้อกล่าวหาไม่มูล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๖๕๕ - ๒๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ มีมติมอบหมายพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และได้มีคำสั่งลับ ที่ ๕๐๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวน

/เพื่อดำเนินการ...

เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕ วรรคสอง ซึ่งขณะนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติ ให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า อำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น ต่อมาได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดว่า เพื่อความสงบเรียบร้อยในการปกครองประเทศ จึงให้ยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เรื่อง การสิ้นสุดชั่วคราวของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ข้อความตามประกาศฉบับนี้ ๑. รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ ๒. คณะรัฐมนตรีรักษาการ สิ้นสุดลง ๓. วุฒิสภา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มีอยู่ ณ วันที่ประกาศฉบับนี้มีผล บังคับใช้ ๔. ศาลทั้งหลาย คงมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีตามบทกฎหมาย และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ๕. องค์กรอิสระ และองค์กรอื่น ตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับ ใช้ต่อไป กำหนดว่า เพื่อให้องค์กรอิสระ และองค์กรอื่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและเป็นธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ

/จึงประกาศ...

จึงประกาศให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้ มีผลบังคับใช้ต่อไป ๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ๓. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ๔. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ๕. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจึงเห็นได้ว่าประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติทั้งสองฉบับดังกล่าว มุ่งหมายให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงทั้งฉบับ แต่มีข้อยกเว้นให้บทบัญญัติเฉพาะหมวด ๒ พระมหากษัตริย์ เท่านั้นที่ยังคงดำรงอยู่ ส่วนวุฒิสภา ศาล และองค์กรอิสระ และองค์กรอื่น แม้จะมีกำหนดต่อมาในข้อ ๓ ถึงข้อ ๕ ของประกาศข้างต้นให้ยังคงอยู่และปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ก็เป็นการคงอยู่เฉพาะตัวองค์กรเท่านั้น ไม่ได้หมายรวมถึงอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวด้วย อันแสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากการควบคุมอำนาจการปกครองประเทศไทย โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ อำนาจขององค์กรต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญดังกล่าวสิ้นสุดลงแล้ว อย่างไรก็ตาม ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้กำหนดให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป ซึ่งหมายความว่า องค์กรอิสระต่าง ๆ ยังคงสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง แม้จะไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วก็ตาม และต่อมา ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติรับรองอำนาจหน้าที่ขององค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามมาตรา ๖ คณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๙ องค์กรตุลาการ ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร ตามมาตรา ๒๖ แต่ไม่ปรากฏว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ดังกล่าว กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรอิสระใดไว้แต่ประการใด หากปรากฏเพียงบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ว่า บรรดาประกาศและคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศหรือสั่งในระหว่างวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ จนถึงวันที่คณะรัฐมนตรีเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะประกาศหรือสั่งให้มีผลบังคับในทางรัฐธรรมนูญ ในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหาร หรือในทางตุลาการ ให้ประกาศหรือคำสั่ง ตลอดจนการปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้น ไม่ว่าจะกระทำก่อนหรือหลังวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับเป็นประกาศหรือคำสั่งหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยรัฐธรรมนูญและเป็นที่สุด และให้ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้อำนาจขององค์กรอิสระ

/ภายใต้...

ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นเพียงการใช้ อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องเท่านั้น หากใช้การใช้อำนาจโดยตรง ตามรัฐธรรมนูญไม่

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยุทธธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับ และรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวไม่ได้มีบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจ หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้เป็นการเฉพาะ หากแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ได้ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน ประกอบข้อ ๕ ของประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และข้อ ๒ ของประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี ที่เป็นข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ หากใช้การใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญไม่ นอกจากนี้ การใช้อำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ไม่อยู่ใน อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองนั้น นอกจากจะต้องเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตาม รัฐธรรมนูญแล้วจะต้องเป็นการใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดอีกด้วย ซึ่งการดำเนินการไต่สวน เพื่อชี้มูลความผิดทางวินัยมิใช่ลักษณะการชี้ขาดและมีใช้การใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ จึงมิใช่กรณีที่เข้าข่ายยกเว้นที่จะไม่อยู่ภายใต้การตรวจสอบของศาลปกครอง ดังนั้น ข้อพิพาทที่เกิดขึ้น อันเนื่องจากการกระทำดังกล่าวจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกทั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ไม่มีบทบัญญัติใดที่จำกัดสิทธิของบุคคลผู้ถูกลงโทษทางวินัยในการฟ้องคดีต่อศาล และหากจะถือว่ากระบวนการตั้งแต่การไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จนกระทั่งมีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัย เป็นกระบวนการที่ไม่อยู่ภายใต้การตรวจสอบความชอบ ด้วยกฎหมายจากองค์กรใด ๆ แล้ว ย่อมทำให้เกิดความแตกต่างกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ริเริ่ม ดำเนินการทางวินัยและกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดทางอาญา ซึ่งกรณีดังกล่าว ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกชี้มูลความผิดทางอาญายังคงมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล ส่วนกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๖ ว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไต่สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงเป็นอันยุติ องค์กรที่มีอำนาจ พิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยและยุติแล้ว ให้เป็นประการอื่นได้อีก นั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๖ แล้วเห็นว่า

/คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัยดังกล่าววินิจฉัยแต่เพียงว่าเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไต่สวนและวินิจฉัยแล้วว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เป็นอันยุติ องค์การที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก แต่ศาลรัฐธรรมนูญมิได้วินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นเพียงการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีผลเพียงชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น มิใช่การวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พร้อมทั้งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมและได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่พึงได้รับ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ ข้อโต้แย้งอำนาจศาลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๘๓๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีตามเลขเรื่องกล่าวหา เลขดำที่ ๔๗๙๔๑๖๖๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อ

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม... มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นๆ แล้วแต่กรณี เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นได้ว่า กฎหมายได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้ให้มีอำนาจการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาเฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เท่านั้น และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ ๓ หมวด ๒ มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย นอกจากสามกรณีดังกล่าวแล้ว กฎหมายสารบัญญัติที่ใช้อยู่ในขณะนั้นมิได้ให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดทางวินัยในความผิดฐานอื่นนอกเหนือจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงไม่ผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาที่จะต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

/กรณีนี้...

กรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจวินิจฉัยข้อมูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นนอกจากความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ และผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยไม่ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลกำหนด นั้น เห็นว่า คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ อม. ๕/๒๕๕๒ ที่วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจที่จะฟังข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนมาวินิจฉัยข้อมูลความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมหรือไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อีก นั้น เห็นว่า คำพิพากษาศาลฎีกาข้างต้น เป็นการวินิจฉัยคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมหรือไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิใช่กรณีที่ถูกบังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยไม่ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลกำหนดตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดียวกัน ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเป็นข้อเท็จจริงคนละกรณีกันกับคดีนี้ สำหรับคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๖ ที่วินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจะต้องเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นความผิดมูลฐานตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เสียก่อน หากมีความผิดที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงจะมีหน้าที่และอำนาจข้อมูลความผิดทางวินัยอันเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้ นั้น เป็นการตีความมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับใช้ภายหลังการร้องเรียนกล่าวหาและไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีนี้ จึงเป็นการวินิจฉัยข้อกฎหมายคนละกรณีกันกับคดีนี้ ส่วนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ เป็นเพียงการให้ความเห็นในทางกฎหมายตามที่หน่วยงานหรือส่วนราชการหารือเพื่อประกอบการพิจารณา

/ดำเนินการ...

ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือส่วนราชการนั้น ๆ ไม่ผูกพันศาลปกครองที่จะต้องวินิจฉัยตามความเห็นดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กรณีนี้จึงฟังไม่ขึ้น

คดีจึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยเพียงว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มูลเหตุพิพาทในคดีนี้เกิดขึ้นในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานะเป็นข้าราชการครู ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ การพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีจึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการกระทำของผู้ฟ้องคดีอันเป็นเหตุให้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม เว้นแต่ในพระราชบัญญัตินี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น กรณีการพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔๓ กำหนดว่า การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีสอบราคาที่ปรากฏว่า ราคาของผู้เสนอราคารายที่คณะกรรมการเห็นสมควรซื้อหรือจ้างยังสูงกว่าวงเงินที่จะซื้อหรือจ้างตามข้อ ๒๗ (๔) หรือข้อ ๒๘ (๕) แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ (๑) เรียกผู้เสนอราคารายนั้นมาต่อรองราคาให้ต่ำสุดเท่าที่จะทำได้ หากผู้เสนอราคารายนั้นยอมลดราคาแล้ว ราคาที่เสนอใหม่ไม่สูงกว่าวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง หรือสูงกว่า แต่ส่วนที่สูงกว่านั้นไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง หรือต่อรองราคาแล้ว ไม่ยอมลดราคาลงอีก แต่ส่วนที่สูงกว่าวงเงินที่จะซื้อหรือจ้างนั้น ไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง ถ้าเห็นว่าราคาดังกล่าวเป็นราคาที่เหมาะสม ก็ให้เสนอซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคารายนั้น (๒) ถ้าดำเนินการตาม (๑) แล้วไม่ได้ผล ให้เรียกผู้เสนอราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควรซื้อหรือจ้างทุกรายมาต่อรองราคาใหม่พร้อมกันด้วยวิธียื่นซองเสนอราคาภายในกำหนดระยะเวลาอันสมควร หากรายใดไม่มายื่นซอง ให้ถือว่ารายนั้นยื่นราคาตามที่เสนอไว้เดิม หากผู้เสนอราคาต่ำสุดในการต่อรองครั้งนี้เสนอราคาไม่สูงกว่าวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง หรือสูงกว่า แต่ส่วนที่สูงกว่านั้นไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง ถ้าเห็นว่าราคาดังกล่าวเป็นราคาที่เหมาะสม

/ก็ให้เสนอ...

ก็ให้เสนอซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคารายนั้น (๓) ถ้าดำเนินการตาม (๒) แล้วไม่ได้ผล ให้เสนอความเห็นต่อหัวหน้าส่วนราชการเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจว่าสมควรจะลดรายการ ลดจำนวนหรือลดเนื้องาน หรือขอเงินเพิ่มเติม หรือยกเลิกการสอบราคาเพื่อดำเนินการสอบราคาใหม่

ข้อ ๕๐ กำหนดว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา มีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบราคา เอกสารหลักฐานต่าง ๆ พัสดุดตัวอย่าง แคตตาล็อก หรือแบบรูปและรายการละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ต้องตามเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคา... (๒) พิจารณาคัดเลือกสิ่งของ หรืองานจ้าง หรือคุณสมบัติของผู้เสนอราคาที่ตรวจสอบแล้วตาม (๑) ซึ่งมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ แล้วเสนอให้ซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคารายที่คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งเสนอราคาต่ำสุด... ถ้าปรากฏว่าราคาของผู้เสนอราคารายที่คณะกรรมการเห็นสมควรซื้อหรือจ้างสูงกว่าวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง ให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาดำเนินการตามข้อ ๔๓ โดยอนุโลม ข้อ ๕๑ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้พิจารณาตามข้อ ๕๐ (๑) แล้ว ปรากฏว่ามีผู้เสนอราคารายเดียวหรือมีผู้เสนอราคาหลายรายแต่ถูกต้องตรงตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคาเพียงรายเดียว โดยปกติให้เสนอหัวหน้าส่วนราชการยกเลิกการประกวดราคาครั้งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเห็นว่ามิได้เหตุผลสมควรที่จะดำเนินการต่อไปโดยไม่ต้องยกเลิกการประกวดราคา ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๐ (๒) โดยอนุโลม และข้อ ๕๒ กำหนดว่า ในกรณีไม่มีผู้เสนอราคา หรือมีแต่ไม่ถูกต้องตรงตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนด ให้เสนอหัวหน้าส่วนราชการยกเลิกการประกวดราคาครั้งนั้นเพื่อดำเนินการประกวดราคาใหม่ หากหัวหน้าส่วนราชการเห็นว่า การประกวดราคาใหม่จะไม่ได้ผลดี จะสั่งให้ดำเนินการซื้อหรือจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๓ (๘) หรือข้อ ๒๔ (๖) แล้วแต่กรณีก็ได้

จากบทบัญญัติมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำใดเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการจะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบในการกระทำผิด ๔ ประการ คือ ประการที่หนึ่ง มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติ ประการที่สอง ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ซึ่งคำว่า โดยมิชอบ หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา ประการที่สาม เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งคำว่า ประโยชน์ หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สินก็ได้ และคำว่า มิควรได้ หมายถึง ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใดๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น และประการที่สี่ โดยมีเจตนาทุจริต ซึ่งคำว่า ทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑) หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และการพิจารณาว่าการกระทำผิดเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาลงไปถึงเจตนาของผู้กระทำด้วยว่า มีเจตนาทุจริต

ในการปฏิบัติ...

ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมุ่งที่จะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้หรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในการจัดซื้อครุภัณฑ์ ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบ - ออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ของคณะสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ วงเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบราคา เอกสารหลักฐานต่าง ๆ พัสดุดตัวอย่าง แคตตาล็อก หรือแบบรูปและรายการละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ต้องทำตามเงื่อนไขในการประกวดราคา และพิจารณาคัดเลือกสิ่งของ หรืองานจ้าง หรือคุณสมบัติของผู้เสนอราคาที่ตรวจสอบแล้ว ซึ่งมีคุณภาพ และคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ แล้วเสนอให้ซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคา รายที่คัดเลือกไว้แล้วซึ่งเสนอราคาต่ำสุด พร้อมทั้งรายงานผลการพิจารณาและความเห็น พร้อมด้วยเอกสารที่ได้รับไว้ทั้งหมดต่อหัวหน้าส่วนราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕๐ (๑) (๒) ปราบกฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า รองอธิการบดี ฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีได้มีประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ประกวดราคา ซื้อครุภัณฑ์ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ แจ้งความประสงค์ ประกวดราคาซื้อชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ๑ ห้อง ตามเอกสารประกวดราคา มีรายละเอียดการจัดซื้อครุภัณฑ์ชุดห้องปฏิบัติการเขียนแบบออกแบบ ด้านสถาปัตยกรรม ๑ ชุด ประกอบด้วย (๑) เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์สำหรับประมวลผลระดับสูง ด้านสถาปัตยกรรม จำนวน ๒๐ ชุด โดยจะต้องมีประสิทธิภาพของระบบขั้นต่ำสำหรับ หน่วยประมวลผลกลางรุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลาง และหน่วยความจำหลัก ขนาดอย่างน้อย ๒๕๖ MB ชนิด SDRAM สนับสนุนการทำงานกับระบบบัส ความเร็ว ๑๓๓ MHz หรือดีกว่า ขยายได้สูงสุดไม่ต่ำกว่า ๕๑๒ MB โดยไม่ต้องเปลี่ยนหน่วยความจำเดิม (๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบเขียนแบบสถาปัตยกรรม ประกอบด้วยโปรแกรม AutoCAD และ 3D Studio จำนวน ๒๐ ชุด (๓) เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่าย พร้อมโปรแกรม ระบบปฏิบัติการสำหรับควบคุมเครือข่าย จำนวน ๑ ชุด โดยจะต้องมีประสิทธิภาพของระบบขั้นต่ำ สำหรับหน่วยประมวลผลกลางรุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz (ต้องรับประกันว่า ไมใช่ของ Remark พร้อมใบรับประกันของบริษัทผู้ผลิต) มีหน่วยความจำ Cache level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลาง จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ตัว (๔) เครื่อง Plotter ขนาด A๐ จำนวน ๑ เครื่อง (๕) เครื่องพิมพ์เลเซอร์ขนาด A๓ จำนวน ๑ เครื่อง (๖) ระบบสายสัญญาณ คอมพิวเตอร์และระบบไฟฟ้าสำหรับคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ระบบ และ (๗) เครื่องคอมพิวเตอร์

/สำหรับ...

สำหรับครูผู้สอนใช้เตรียมการสอน จำนวน ๑ ตัว ผลการประกวดราคาปรากฏว่า มีผู้ขอรับเอกสารประกวดราคา จำนวน ๑๓ ราย และมีผู้เข้ายื่นซองเสนอราคา ๑ ราย ได้แก่ บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด โดยเสนอราคาครุภัณฑ์เป็นเงินจำนวน ๓,๑๖๔,๓๑๑ บาท ซึ่งราคาที่เสนอสูงกว่างบประมาณ จำนวนเงิน ๕๖๔,๓๑๑ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗ มีรายละเอียดครุภัณฑ์ในส่วนของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แม่ข่าย จำนวน ๑ ชุด ที่มีหน่วยประมวลผลกลางรุ่น Pentium III ความเร็ว ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache level ๒ อย่างน้อย ๒๕๖ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลาง จำนวน ๒ ตัว เห็นได้ว่าแตกต่างจากคุณลักษณะเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่กำหนดไว้ในเอกสารรายการละเอียดประกอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ ข้อ ๓.๒.๑.๑ ที่กำหนดให้เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายต้องมีประสิทธิภาพของระบบขั้นต่ำสำหรับหน่วยประมวลผลกลางและหน่วยความจำให้เป็นหน่วยประมวลผลกลาง รุ่นไม่ต่ำกว่า Pentium III ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑ GHz มีหน่วยความจำ Cache Level ๒ อย่างน้อย ๕๑๒ KB รวมอยู่กับชุดหน่วยประมวลผลกลางไม่น้อยกว่า ๒ ตัว จึงเป็นกรณีที่มีผู้เสนอราคาเพียงรายเดียวและเสนอครุภัณฑ์ไม่ถูกต้องตามรายการละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาชอบที่จะต้องเสนอให้อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลยกเลิกการประกวดราคาดังกล่าว ตามข้อ ๕๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลผู้มีอำนาจอนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ให้ดำเนินการจัดซื้อต่อไป โดยไม่ได้เสนอให้อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลยกเลิกการประกวดราคาการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๕๒ ของระเบียบดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ร่วมกันพิจารณาคุณสมบัติทางเทคนิค และเห็นว่า การเสนอราคามีรายละเอียดแตกต่างไปจากเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคาในเรื่องหน่วยความจำ cache ทำให้หน่วยประมวลผลกลางที่เสนอ มีคุณสมบัติสูงกว่าในรายละเอียดประกาศการจัดซื้อที่กำหนดไว้ ตามหนังสือรับรองลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ของบริษัท อินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตัวแทนผู้ผลิตหน่วยประมวลผลกลาง ที่แจ้งว่า “เป็นการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตจากเดิมซึ่งใช้ Cache Level ๒ ขนาด ๕๑๒ KB มาเป็น ๒๕๖ KB และเปลี่ยนเทคโนโลยีจากเดิมเทคโนโลยี ๐.๒๕ ไมครอน มาเป็นเทคโนโลยี ๐.๑๘ ไมครอน ซึ่งการรวมเอา Cache Level ๒ ไว้บนตัวประมวลผลกลาง ทำให้ความเร็วในการใช้งานของ Cache Level ๒ ขนาด ๕๑๒ KB และ ๒๕๖ KB ไม่แตกต่างกัน และ Cache Level ๒ ๒๕๖ KB มีประสิทธิภาพการทำงานดีกว่า ๕๑๒ KB เนื่องจากมีความเร็วมากกว่าจำนวน ๔ เท่าของ Cache Level ๒ ๕๑๒ KB” ถือว่าผู้เสนอราคาได้เสนอราคาถูกต้องตามข้อกำหนด ประกอบกับหากยกเลิกการประกวดราคา การดำเนินการล่าช้า ราคาครุภัณฑ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคตจะทำให้ได้ครุภัณฑ์ไม่ทันหรือเพียงพอสำหรับ

/ใช้ในการสอน...

ใช้ในการสอน ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ซึ่งต้องมีสาขาวิชาชีพตรวจรับรอง หากไม่สามารถจัดหาครุภัณฑ์ได้จะกระทบกับการเรียนการสอน เพราะคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เพิ่งย้ายสถานที่จัดการเรียนการสอนไปอยู่ศูนย์กลางสถาบัน เทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา ในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ (เดิมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์อาศัย สถานที่จัดการเรียนการสอนที่วิทยาเขตอุเทนถวาย สามารถใช้ครุภัณฑ์ร่วมกับวิทยาเขต อุเทนถวายได้) มีการรับนักศึกษาเพิ่มทั้งหลักสูตรปกติในภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน และการจัดการก่อสร้าง ทั้งยังเพิ่มการรับนักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ๓ ปี ภาคพิเศษและ ภาคสมทบ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน และต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่มีสมรรถนะสูงเพราะลักษณะงานสามมิติต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลระดับสูง ทำให้ไม่สามารถยืมใช้ครุภัณฑ์ของสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศไปก่อนได้ อีกทั้งการจัดซื้อครั้งนี้ กระทำในช่วงปลายปีงบประมาณ หากยกเลิกการประกวดราคาจะทำให้การดำเนินการประกวด ราคาใหม่ไม่ทันกับระยะเวลาปีงบประมาณที่จะสิ้นสุดลงเป็นเหตุให้เงินงบประมาณต้องถูกพับไป อีกทั้งในขณะนั้น ทางสถาบันไม่มีนโยบายให้ดำเนินการโดยวิธีพิเศษ และหากเลยปีงบประมาณ ไปแล้วยังไม่ได้คู่สัญญา ก็จะไม่สามารถกันเงินเหลือในปีได้ อันจะเกิดความเสียหาย ในการดำเนินการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจึงเห็นว่า มีเหตุผลสมควรที่จะดำเนินการต่อไปโดยไม่ต้องยกเลิกการประกวดราคา หากพิจารณาคัดเลือก สิ่งของ หรืองานจ้าง หรือคุณสมบัติของผู้เสนอราคาแล้วมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ ต่อทางราชการ ทั้งนี้ ตามข้อ ๕๐ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว แต่ราคาเสนอขาย ของผู้เสนอราคาสูงกว่าวงเงินที่จะซื้อ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เรียก บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด มาต่อรองราคา แต่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ยืนยันราคาเดิม ตามหนังสือ ที่ ซีที ๑๗๓/๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๔ และได้ขอให้เสนอราคาใหม่ แต่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ไม่ยอมเสนอใหม่ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ร่วมกัน พิจารณาแล้วเห็นว่า หากยกเลิกก็จะทำให้เสียหายต่อราชการเป็นอย่างมาก หรือหากเสนอ เพิ่มวงเงินเพื่อให้จัดซื้อได้ก็ไม่มีแหล่งงบประมาณเพียงพอ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดซื้อให้ได้ ตามวงเงินงบประมาณ ควรพิจารณาตัดลดจำนวนครุภัณฑ์บางรายการลงเพื่อให้สามารถจัดซื้อได้ ในราคาไม่เกินงบประมาณ จากนั้นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ประชุมร่วมกับ ตัวแทนของบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ซึ่งบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ได้เสนอให้ลดจำนวน โปรแกรมคอมพิวเตอร์จาก ๒๐ ชุด เหลือ ๑๐ ชุด จำนวนเงิน ๔๑๕,๐๐๐ บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒๙,๐๕๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงิน ๔๔๔,๐๕๐ บาท และลดราคาลงอีก ๑๒๐,๒๖๑ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว) รวมราคาที่ลดลงทั้งสิ้น ๕๖๔,๓๑๑ บาท คงเหลือราคารวม ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือรับรองของบริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด ที่ ซีที ๑๗๙/๔๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นวิธีที่สามารถ

/ยอมรับได้...

ยอมรับได้ เนื่องจากครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และครุภัณฑ์อื่นครบตามรายการที่กำหนด เพียงแต่ลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งเพียงพอในการใช้สอน ไม่กระทบต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการสอนจะใช้คอมพิวเตอร์ ๑ เครื่อง ต่อนักศึกษา ๒ คน และการสอนภาคปฏิบัติจะแบ่งนักศึกษา ๑ ห้อง ประมาณ ๓๐ คน เป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละประมาณ ๑๕ คน อีกทั้งในทางปฏิบัติหากนักศึกษามีจำนวนมากกว่า ๓๐ คน ก็สามารถลงโปรแกรมใช้เพิ่มเติมในเครื่องที่เหลือไปก่อนได้ เนื่องจากโปรแกรมมีระยะเวลาให้สามารถทดลองใช้ได้ครั้งละ ๓๐ วัน และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ให้สิทธิการดำเนินการในห้องเรียนโดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๔๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ นอกจากนี้ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ เสนอความเห็นต่ออธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ที่บริษัท คอมเทค ดาต้า จำกัด เสนอว่าการตัดลดจำนวนครุภัณฑ์ในบางรายการลง และลดราคาลงมาให้อยู่ในงบประมาณ สามารถยอมรับได้เนื่องจากยังได้ครุภัณฑ์ครบตามรายการ เพียงแต่ลดจำนวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพียงรายการเดียว และในการเรียนการสอนจริงยังสามารถทำการเรียนการสอนได้ เนื่องจากจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ยังเท่าเดิม ทำให้สามารถใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนได้ตามปกติ จากข้อเท็จจริงข้างต้นเห็นได้ว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เสนอความเห็นภายใต้ข้อจำกัดตามควรแก่กรณีแล้ว และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเป็นการใช้ดุลพินิจที่สมเหตุผล และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ทั้งไม่ปรากฏว่าหัวหน้าส่วนราชการมีข้อทักท้วงเกี่ยวกับข้อเสนอดังกล่าว ตรงกันข้ามกลับอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์ตามที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเสนอความเห็น ทั้งภายหลังจากการรับมอบครุภัณฑ์แล้วก็ไม่ปรากฏว่าครุภัณฑ์ไม่สามารถใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดซื้อ จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ประกอบกับจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่แสดงว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์เกี่ยวกับการเรียก รับ หรือได้รับผลประโยชน์จากผู้ประกอบการในการจัดซื้อดังกล่าว ทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่แสดงหรือทำให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนากระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการใด ๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันจะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ อันจะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมติการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด

/กรณีความผิด...

กรณีความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เห็นว่า เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่น มติที่ชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ที่จะต้องปฏิบัติตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ โดยรับฟังข้อเท็จจริงตามสำนวนการไต่สวนและการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในส่วนฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีและมิได้แจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสโต้แย้งชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับได้วินิจฉัยข้างต้นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฉะนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่ก็มีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กรณีจึงไม่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด

เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดียังไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นการทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยรับฟังข้อเท็จจริงตามสำนวนการไต่สวนและ
ข้อมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ
ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล
อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยที่ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น
ทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออก
จากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อนึ่ง เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้เคยมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๑๖/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีผู้ฟ้องคดี
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่องเปลี่ยนแปลงรายการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้
ในเอกสารการประกวดราคาภายหลังการประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้ว ทำให้ผู้เสนอราคา
ต้องคำนวณราคาใหม่ เป็นกรณีทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เสนอราคา
ซึ่งต้องยกเลิกการประกวดราคาเพื่อดำเนินการใหม่ ถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตาม
ข้อ ๔๓ (๓) และข้อ ๕๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นพฤติการณ์เดียวกันกับที่พิพาท
ในคดีนี้ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามรายงานการสอบสวน
ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ความว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา
มิได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
โดยเคร่งครัด จึงมีความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่การกระทำดังกล่าวมิได้ทำให้เกิดความเสียหาย
แก่ราชการ และจากข้อเท็จจริงก็ไม่มีพยานหลักฐานใดที่สามารถนำสืบได้ว่าคณะกรรมการ
พิจารณาผลการประกวดราคาได้กระทำไปโดยมีเจตนาทุจริต เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ ประกอบกับ
มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ เห็นควรให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร จากนั้น
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีแล้ว
กรณีจึงเห็นว่าไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้อีกต่อไป

ข้อกล่าวอ้างอื่นของผู้ฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลการพิจารณา
เปลี่ยนแปลงไป

/ประเด็น...

ประเด็นที่สาม คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่รับฟังข้อเท็จจริงตามสำนวนการไต่สวนและการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

สำหรับข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ลับครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่ชี้มูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดี ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติดังกล่าว นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะที่มีการร้องเรียนกล่าวหาและไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีนี้ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี มาตรา ๙๓ บัญญัติว่า เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง และมาตรา ๙๖ บัญญัติว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๙๓ จะใช้สิทธิ

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์คุณพิณิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาว่า... ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ การพิจารณาทางปกครอง หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึง การออกกฎ... เห็นว่า คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลจึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการชี้มูลความผิดเป็นการพิจารณาถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ ดังนั้น การไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวน ตลอดจนการมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นเพียงการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่โดยที่มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่า รายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น มติที่ชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีนัยสำคัญต่อการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองได้ แต่อย่างไรก็ตาม มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเพียงการพิจารณาทางปกครองดังที่ได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น ซึ่งศาลปกครองมีอำนาจออกคำสั่งบังคับให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี

/ได้โดยตรง...

ได้โดยตรง ศาลจึงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมลับ ครั้งที่ ๗๗๙ - ๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ต่อศาลปกครองได้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

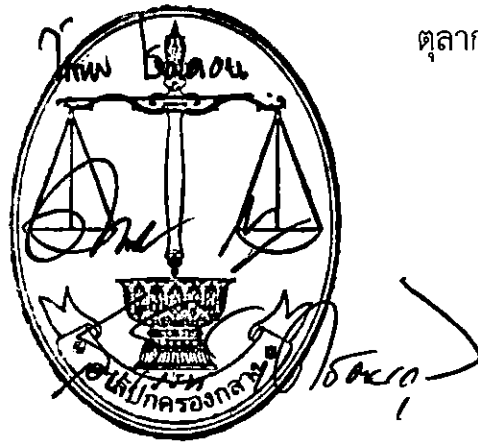
พิพากษาเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ๐๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ อ. ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวมีผลบังคับเป็นต้นไป คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตในการปฏิบัติตามคำพิพากษานี้ว่า เมื่อศาลเพิกถอนคำสั่ง และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวย้อนหลังแล้ว ย่อมมีผลเสมือนว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เคยถูกไล่ออกจากราชการเลย ดังนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปเนื่องจากต้องถูกไล่ออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นางสาวสุภาพ ขอบดอน
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางดวงฤดี ดุลยพันธ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสหโรจน์ เดชตยกุล
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวรัตนลักษณ์ นานนิตินาธา

